

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS–THURSDAY, RUGPJŪČIO–AUGUST 2, 2018 • Vol. CIX NR. 92

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08-01-2018

ŠIAME NUMERYJE:

Stilingos ir spalvingos Kauno miesto „Apkalbos“ – 6 psl.

Pietų Amerikos lietuviai: sugrįžimo istorijos – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Negęstanti Pirmosios tautinės olimpiados ugnis

senųjų olimpiečių širdyse

LTKO prezidentė Daina Gudžinevičiūtė ir olimpietis Arvydas Juozaitis kartu su sporto veteranais.

Lietuvos sporto muziejaus archyvo nuotr.

RASA SĖJONAITĖ

*Mes tikim, kad vardan gimtos tėvynės
Trispalvė mūsų vėl į stiebą kils –
Lai ta viltim užsidega krūtinės,
Ir lai sėkmė lietuvių neapvils.*

tin prasmingai šie buvusios Lietuvos mėgėjų bėgimo asociacijos vadovo, poeto Romo Bernoto žodžiai suskambėjo šių metų liepos paskutinio šeštadienio ankstų rytą, kai visos Lietuvos sporto bendruomenės nariai seniausioje Lietuvos sporto Mekoje – Kauno sporto halėje rinkosi į Pir-

mosios Lietuvos tautinės olimpiados 80-mečio iškilmes.

Prieš pat iškilmių pradžią Petrašiūnų kapinėse ap-
lankę Pirmosios Lietuvos tautinės olimpiados pirminin-
ko Vytauto Augustaičio-Augustauskos, Lietuvos sportinio
ir olimpinio judėjimo pradininkų Stepo Garbačiausko ir
Elenos Kubiliūnaitės-Garbačiauskienės, iškiliausių Lie-
tuvos sporto legendų – Stefanijos Astrauskaitės, Algirdo
Šociko, Ričardo Tamulio, Adolfo Varanausko, Algimanto
Baltušniko ir daugelio kitų kapus, šventės dalyviai pagerbė
klestėjusią sportinę ir olimpinę dvasią, kuri iki šiol ne-
leidžia pamiršti žmonių, visa savo esybe dalyvavusių ir be-
sidžiaugusių Pirmąją Lietuvos tautinę olimpiadą. – 2 psl.

Putnamo piknikas

Rasos Miliūtės nuotr.

„Mūsų Tėvynė - Lietuva!“

RASA MILIŪTĖ

Apie Putnamo seselių pikniką garsas sklinda ne tik Rytinėje pakrantėje. Apie jį žino ne tik Amerikos lietuviai katalikai, visi ankstesniųjų išeivių bangų lietuviai, bet ir po Nepriklausomybės į JAV atvykę trečiabangiai bei jų vaikai, visi, besidžiaugiantys aktyviu poilsiu Neringos, Dainavos stovyklose. Ir ne tik jie – žino daugelis ameri-
kiečių draugų, o ir Lietuvoje ne vienas, kuriam brangus tikėjimas, katalikiškas auk-
lėjimas ir lietuviybė.

Jau 72-ąjį (!) kartą Putnamo lietuvių su-
sivienijimo šventė-piknikas liepos 22 d.
pakvietė tautiečius ir svečius paminėti
Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėji-
mo vargdienių seselių kongregacijos įkū-
rimo bei Lietuvos Valstybės atkūrimo 100-
metį – dvi jubiliejines datas – į nuostabių,
lietuviška dvasia alsuojantį kampelį Con-
necticut valstijoje, seselių vienuolių sody-
bą. – 2 psl.

Žmogaus teisių deklaracijoje liko užmirštos dvi teisės: teisė sau prieštarauti ir teisė pasišalinti – Charles Baudelaire

Negęstanti Pirmosios tautinės olimpiados ugnis senųjų olimpiečių širdyse

Atkelta iš 1 psl.

Gyvendami viltimi, kad ji bus tęsiama po ketverių metų, daugelis net nenujautė, kad 1939 m. prasidėjęs Antrasis pasaulinis karas, o 1940 m. – Lietuvos okupacija šimtus tūkstančių tautiečių pavergs, ištrenks į Sibirą, išžudys. Nenujautė, kad ilgiems metams atskirs ir po visą pasaulį išblaškys lietuvių šeimas ir artimuosius. Skaudžios praeities liudijimuose pinasi ne tik iškiliausių sporto didžiavyrių likimas, bet ir atmintina mūsų šalies olimpinės šlovės istorija, kurios kelias, prasidėjęs Nepriklausomoje Lietuvoje Kaune, sovietinio režimo metais prieglobstį rado išeivijoje.

Okupuotos Lietuvos olimpiados veiksmas persikėlė už Atlanto, ir po keturiasdešimt metų trukusios ilgos pauzės, 1978 m., tautinės olimpiados pagrindu Pasaulio lietuvių žaidynės įvyko Toronte. Jas taisyk organizavo Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjunga (ŠALFASS). Šios organizacijos dėka tautinės olimpiados idėja virto į neprofesionalaus sporto išeivijos tautinį judėjimą. Tad labai simboliška, kad Pirmosios tautinės olimpiados 80-mečio minėjimo šventėje dabartinis ŠALFASS pirmininkas Laurynas Rokas Misevičius buvo apdovanotas Pasaulio lietuvių sporto asociacijos vardiniu medaliu, kurį jam įteikė šventėje dalyvavęs Lietuvos tautinio olimpinio komiteto garbės pirmininkas, Lietuvos olimpinės akademijos prezidentas Artūras Poviliūnas. Sveikindamas šventės dalyvius Laurynas Rokas Misevičius prisiminė JAV lietuvių nuopelnus Lietuvos sportui. „Nuo Dariaus ir Girėno, Prano Lubino iki 1939 m. Europos čempionais šioje ką tik pastatytoje Sporto halėje tapusių krepšininkų, galų gale ir mūsų prezidento Valdo Adamkaus – visus šiuos vyrus Amerika išugdė ne sau, o Lietuvai”, – kalbėjo šventėje Laurynas Rokas Misevičius. ŠALFASS pirmininkas pabrėžė, kad jau daugiau nei 10 m. jam tenka garbė būti didžiausios ir ryškiausios išeivijoje lietuvių sporto mė-

Po apdovanojimo Aidą Ardzijauską sveikina olimpiečiai Gitas Juškevičius, Robertas Žulpa, LTOK gen. sekretorius Valentinas Paketuras, LTOK atsakingas darbuotojas Algimantas Gudiškis, ŠALFASS pirmininkas Laurynas R. Misevičius. Lietuvos sporto muziejaus archyvo nuotraukos

gėjų sąjungos vadovu. Būtent čia, Kaune, praėjusiais metais 300 lietuvių sportininkų dalyvavo dešimtosios jubiliejinės Pasaulio lietuvių sporto žaidynėse. Su didžiausiu nekantrumu žaidynių dalyviai laukia kito susitikimo, kuris 2021 m. vyks Druskininkuose. ŠALFASS pirmininkas L. R. Misevičius savo kalboje viltingai pridūrė, kad po penkerių metų, kai bus minimos 85-osios Tautinės olimpiados metinės, sporto bendruomenė norėtų oficialiai turėti ne politinių vėjų metomą Kultūros ir sporto departamentą, bet autonominę Sporto reikalų ministeriją.

Žvelgiant į nueitą nelengvą džiaugsmo, netekčių, pažeminimo, kovos, pergalių bei iškovotos laisvės kelią, šventės organizatorių vardu Lietuvos sporto muziejaus direktorius ir Lietuvos sporto muziejų tarybos pirmininkas Pranas Majauskas džiaugėsi, kad minint Pirmosios tautinės olimpiados garbingą sukaktį, į Kauno sporto halę susirinko tikrai didelis būrys svečių, buvusių olimpiečių, draugų, sporto veteranų iš visų šalies regionų.

Į šventės iškilmes taip pat atvyko Lietuvos Vy-

Šventės dalyviai: Kauno šaulių 2-osios kuopos vadas Julius Proškus, VU doc. Elena Puišienė, Lietuvos sporto muziejaus direktorius Pranas Majauskas, olimpietis Arvydas Juozaitis.

riausybės, Lietuvos Seimo bei daugelio Lietuvos valstybinių ir visuomeninių organizacijų narių. Visus juos nuoširdžiai sveikino Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Kauno miesto savivaldybės tarybos narys, buvęs Kauno m. meras Gediminas Budnikas, sveikinimo kalbą sakė laikinai einanti Kūno kultūros ir sporto departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus pareigas Kornelija Tiesnėsytė, kuri organizatoriams perdavė ir Lietuvos švietimo ministrės sveikinimą. Šventėje gražiai pagerbti ir apdovanoti Lietuvos olimpiečiai bei vienas ryškiausių šių metų lietuvių – sportininkas legenda Aidas Ardzijauskas, įveikęs 8000 km atstumą iš Dakaro ir per 100 dienų parnešęs Lietuvos vėliavą. Priminsime, kad sportininkas šį žmogaus galimybes viršijantį ilgą ir sudėtingą bėgimą paskyrė Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui.

Po įteiktų dovanų, sveikinimo kalbų Tautinės olimpiados jubiliejų savo meninėmis programomis pagerbė tautiniai kolektyvai iš Dzūkijos, Suvalkijos ir Žemaitijos. „Labiausiai visus nustebino ir sužavėjo Druskininkų nepaprastai gausaus, nuostabaus, judraus ir linksmo kolektyvo pasirodymas, kuris uždegė ir įtraukė į šokių audrą ne tik esančius scenoje, bet ir visą Halėje esančią publiką. Dar turbūt niekas neregėjo taip gražiai visų šokančių: ir senų, ir jaunų šio laikmečio ritmo dvasioje”, – iškilmių išpūdziais dalijosi šio renginio siela, nemažai pastangų dėjęs organizuojant šventę Lietuvos sporto muziejaus direktorius Pranas Majauskas.

Mūsų olimpiečiai: S. Gustaitienė, B. Sakickienė, B. Kalėdienė, K. Strolienė, A. Juozaitis, LTOK prezidentė D. Gudžinevičiūtė, G. Juškevičius ir R. Žulpa.

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA **\$250.00**

JAV – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$80.00** • 3 mėn. **\$57.00**
Pirma klasė – **\$340.00** • kartą per savaitę **\$240.00**

[Kanadą – metams **\$390.00** (USD) • 1/2 metų **\$210.00** (USD) • 3 mėn. **\$110.00** (USD)

[Lietuvą paprastu paštu – metams **\$120.00** • 1/2 metų **\$66.00**

Internetinė prenumerata – metams **\$99.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams **\$95.00** • 1/2 metų **\$70.00** • 3 mėn. **\$48.00**

[Kanadą– metams **\$150.00** (USD) • 1/2 metų **\$120.00** (USD) • 3 mėn. **\$75.00** (USD)

[Lietuvą – metams **\$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.
Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Turbūt visi yra girdėję apie „Piggy bank“. Lietuviškai tai būtų „Kiaulė taupyklė“. Įdomi tos sąvokos istorija. Viduramžiais metalas buvo brangus. Indus ir puodus gamindavo iš oranžinės spalvos molio, angliškai vadinamo „pygg“. Iš to paties molio susukdavo uždara taupyklę ar puodą, viršuje tepaliekant tik plyšelį. Per tą plyšelį buvo galima įmesti keletą monetų „juodai dienai“. O vokiečių kultūros įtakoje esančiuose kraštuose kiaulė buvo laimės simbolis. Kiaulytės indelis buvo dovana, nešanti laimę. Tokia taupyklė taip pat skatino taupumą.

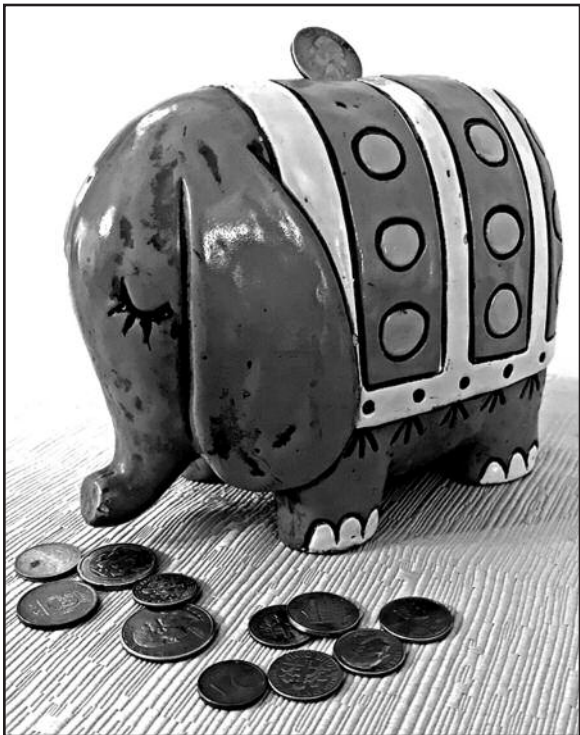
Prieš 56 m. su savo sužadėtine Gražina nusibastėme į Riverview parką, buvusį prie Western gatvės Čikagos šiaurėje. Tuo metu tame parke „Margučio“ radijo programa rengdavo didžiules gegužines. Ten mane sudomino užsiėmimas su dideliu kūju. Juo tris kartus į viršų įmušęs metalinę rinkę, kad ji pasiektų ir paskambintų pakabintą varpelį, žaidėjas gaudavo dovanėlę. Man pasisekė, o dovanėlę pasirinkau drambliuko taupyklę.

Vaikystėje vieno draugo namuose buvau matęs kiaulės taupyklę. Atsimenu pavydėjęs, kad jie turi pinigėlių ten įmesti. Sukūrus šeimą atėjo ir mano eilė pinigėliams kaupti ir savo drambliuką „šerti“. Susilaukėme trijų sūnų. Kasmet tarp šv. Kalėdų ir Naujųjų metų drambliuką ištuštindavau ant stalo. Visi galėjo spėlioti, kokia suma susidarė per metus. Dažniausiai ji būdavo apie šimtą dolerių. Arčiausiai prie tos sumos priartėjęs gaudavo vieną dolerį. Po to likusius pinigėlius susukdavome į popierines triūbeles, užrašydavome savo pavardę, adresą ir telefono numerį. Tik su tokia informacija bankas tuos skatikus priimdavo. Sutaupytus pinigėlius išleisdavome palepindami save ar kitus. Atsimenu, kad vienais metais aš nusipirkau slides. Vaikai ir žmona pasirinko savo pirkinį. Kartais drambliuko santaupas nukreipdavome labdarai. Apskaičiavau, kad per daugelį metų drambliukas sutaupė daugiau kaip 4,000 dolerių.

Ne visi pinigėliai patekdavo į taupyklę. Vaikai po krūvelę gražos kartais turėdavo ant bendro rašomojo stalėlio. Kartais tos krūvelės susimaišydavo. Numatydamas „brolių karo“ galimybę, jiems padariau mažas banko knygeles. Tokiu būdu tapau jų bankininku. Kur gavę pinigėlių, jie juos atnešdavo, kad įrašyčiau į jų banko knygelę. Džiaugdavosi, kai

Drambliuko taupyklės istorijėlė

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

jų močiutė atsiųsdavo dolerį, pamačiusi „Drauge“ atspausdintą jų rašinėlį. Gimtadienio proga iš kai kurių giminių gaudavo net po penkinę. Kad suprastų taupymo ir palūkanų prasmę, aš jiems kas mėnesį mokėdavau 10 procentų palūkanų. Taip, kas mėnesį! Kai jų banko knygelės pasiekė šimtą dolerių, juos vežiau į tikrą banką, kad atsidarytų tikrą sąskaitą. Jie šiek tiek nusivylė, kad tuo metu bankas temokėjo tik 5 procentus palūkanų per metus. Bet laikui bėgant jie atrado geresnį pajamų šaltinį. Pasiekę reikiamo amžiaus visi trys išnešiodavo sostinės dienraštį, leidžiamą vėlai po pietų, o savaitgaliais – anksti rytą. Šeštadieniais turėdavo keltis prieš saulei tekant, nes

laikraščius išnešiojus laukė 85 mylių kelionė į šeštadieninę „Žiburio“ mokyklą prie Detroito miesto. Tik sekmadienį išnešioję laikraščius, dar prieš šv. Mišias, galėdavo prigluti.

Žvelgdamas atgalios manau, kad kasmet tų atliekamų pinigėlių suma taupyklėje mažėjo. Vienu metu keletą metų dalį tų pinigėlių reikdavo „sušerti“ automobilio pastatymo automatui, o ne drambliukui. Paskui vis daugiau pirkinį buvo perkama kredito korte

le ar išrašant čekį. Nebuvo atliekamos gražos, skirtos drambliukui. Vaikams pasklidus po pasaulį metinis ritualas spėti sukauptą sumą ir vynioti pinigėlius visai išnyko. Netrukus po to ir bankas atsisakė priimti į popierių suvyniotas monetas. Dabar palaidus pinigėlius į banką pristatyti reikia maiše. Ten juos tik paima ir duoda pakvitavimą, kad kažką gavo, su pažadu, kad per tris savaites pinigėliai bus suskaičiuoti ir gauta suma pervesta į mano banko sąskaitą. Spėju, kad šiemet ta suma gali būti arti 150 dol. Dėl įdomumo pirmą kartą pasvėriau tą metalo krūvą. Mano nustebimui, susidarė beveik dvylika svarų. Tuščio drambliuko išmatavimai – penki coliai aukščio, septyni coliai ilgio ir 15 uncijų svorio. Nežinau, kaip jaučiasi drambliukas, numetęs tiek daug svorio. Jei jis galėtų kalbėti, turbūt guostųsi, kad jaučiasi tuščias, apleistas, gal vienišas ir nebereikalingas.

Jei drambliukas mokėtų rašyti, gal kur idėtų skelbimą, kad ieško naujų namų. Paminėtų, kad turi daugelio metų patyrimą taupyti pinigėlius, ir tai atlieka veltui. Kaip šiais laikais priimta, turbūt dar pridėtų, kad negeria, nerūko, yra ramaus būdo ir patikimas. Nieko nesakytų apie savo imigranto statusą. Iš tikrųjų niekur neradau jokios užuominos apie drambliuko kilmę. Įtariu, kad gali būti atvykęs iš Japonijos. Prieš 56 m. daug pigių prekių atvykdavo iš ten. Nežinomos nei jo politinės nuotaikos, nors drambliuko išvaizda daugeliui gali priminti respublikonus, savo partijos įvaizdžiu pasirinkusius dramblių.

O kokią sumą iš drambliuko taupyklės bankas pervedė į mano sąskaitą? Ką tik gautame pranešime iš banko matau, kad tai 170 21 dol. Belieka nutarti, kur juos išleisti. Šią istorijėlę pasiskaitęs jauniausias sūnus Aldas pasiūlė drambliukui suteikti prieblobstį savo pastogėje. Drambliukas vėl jaučiasi reikalingas.

Amerikos lietuvė Enija Davidonytė:

„Lietuvybė – mano kraujyje“

Iš ekspedicijos Kazachstane sugrįžę „Misijos Sibiras“ dalyviai lankėsi Užsienio reikalų ministerijoje, kur su jais susitiko ministras Linas Linkevičius.

Mariaus Morkevičiaus (ELTA) nuotr.

Jau beveik 12 metų vykstantis projektas „Misija Sibiras“ kiekvieną kartą įtraukia vis daugiau savanorių. Lietuviai keliauja į Sibirą, kur tvarko apleistus protėvių kapus, susitinka su žmonėmis, gyvenančiais svetur. Šiais metais 24 žmonės buvo išlydėti į Kazachstaną. Dvi komandos, po 12 žmonių, aplankė Karagandos, Džezkazgano ir Balchašo vietas. Tarp ekspedicijos dalyvių – ir Amerikoje gyvenanti devyniolikmetė Enija Davidonytė.

Iš misijos grįžusi E. Davidonytė prisipažino – nors daug metų gyvena Amerikoje – širdyje ji yra tikra lietuvė, todėl

dalyvauti tokiose akcijos – itin svarbu.

„Aš gimiau Lietuvoje. Lietuvybė – mano kraujyje. Amerikoje mes labai stengiamės tai išlaikyti – švenčiame šventes, dalyvaujame įvairiuose renginiuose. Namuose mes turime lietuvišką televiziją. Taip ir sužinojau apie šį projektą. Kovo 11-ąją mes su šeima pamatėme ‘Misija Sibiras’ ir nusprendžiau, kad noriu prisidėti prie šios akcijos“, – pasakojo Enija.

Mergina neslėpė – kelionė buvo sunki tiek fiziškai, tiek emociškai. „Tik išlipus iš lėktuvo, tikriausiai dar galvoje nesuveikė, iš kur mes ką tik grįžome ir ką mes nuveikėme. Buvo labai sunku ir fiziškai – žolės, akmenys,ėjimas į ka-

pines. Kazachstane ya daug neišlaikytų istorinių paminklų, sugriautų lagerių, šie dalykai stipriai mane veikė ir emociškai. Kapinių ten labai mažai, arba jeigu jos yra – mes tiksliai nežinojome kas ten palaidotas. Nėra nei pavardės, nei vardo. Kartais spėliodavome, nes būdavo tikrai sunku tuos kapus surasti. Ten, kur palaidoti žmonės – pilna šiukšlių. Buvo labai sunku, o mažiausia man buvo, kai pastatėme pati paskutinį kryžių“, – mintimis dalijosi E. Davidonytė.

Žmonės.lt info

„DRAUGO“

prenumeratoriai

gali skaityti

„Draugą“ internete be

jokio papildomo

mokesčio.

Pageidaujantys turėtų

parašyti apie tai

administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“

bei slaptažodį

RYTYS

Putnamo piknikas „Mūsų Tėvynė – Lietuva!”

Atkelta iš 1 psl.

Savaitgaliui ir šventės dienai sinoptikai visą savaitę pranašavo lietu. „Pamatysit – lietaus nebus!”, – sakė seselė Ignė. „Piknikas vyks!” – liudijo viena iš organizatorių Diana Norkienė. Tačiau visą sekmadienio rytą lijo. „Važiavom iš Neringos su vaikais į Putnamą autobusu, ir visos dvejetainės valandų kelionės metu pliaupė liūtis. Buvom benusimena, galvojom, kaip pavyks pasirodyti programoje, kas liks iš mūsų tautinių kostiumų permirkus lietuje”, – prisiminimais po šventės dalijosi stovyklos vadovė ir viena iš pikniko programos rengėjų Dana Vainauskienė. Bet stebuklas! – valandėlei likus iki šventės pradžios liovėsi lyti, nusišypsojo saulutė. Dievas (o ir dangus) buvo ypač dėmesingas seselėms ir jų maldoms. O ir kaip nebus! – tiek kilnių darbų jos yra nuveikusios per tą kongregacijos gyvavimo šimtmetį.

Būkite linksmi ir džiūgaukite

Piknikas prasidėjo šv. Mišiomis, atnašautomis ypač garbaus svečio iš Lietuvos – Telšių vyskupijos vyskupo Kęstučio Kėvalo. „Būkite linksmi ir džiūgaukite”, – priminė apaštališkąją pamokymą vyskupas. – Šis pamokymas ypač tinka šiandienos šventei. Turime ne tik pasinerti savo kasdiniuose rūpesčiuose ir darbuose, bet ir stabtelėti, atsipūsti, mokėti pasidžiaugti nuveiktais darbais ir švęsti nueitą kelią laukdami Amžinybės”.

Šią dieną ne tik šventėme, bet ir pagerbėme darbščiasias biteles, besiaukojančias Dievo tarnystei ir savo artimui. Švč. Mergelės Marijos Nekalto-

Prieš pat šventės pradžią nustojo lyti, nusišypsojo saulė.

Rasos Miliūtės nuotraukos

liojo šaltibarščiai, gaivino lietuviška gira, kvepėjo dešros su kopūstais, masino įvairūs saldėsiai. O koks piknikas be karkų! – troškintų kiaulės kojų su žirniais ir krienais, kurių beveik pusantro šimto paruošė Norkų šeimyna. „Tik kartą metuose – Putnamo piknike tenka ragauti šį skanėstą”, – girdėjos kalbant. Kezių šeimos virtų daugiau kaip 200 cepelinų, seselių kepto kugelio gausybė porcijų labai greitai išgaravo, kaip ir visi kiti skanėstai. „Linus skanumynai” iš New Jersey pavėsinėje kvepėjo namine duona, varškės sūriu, rūkytais lašinukais ir „medžiotojų” dešrelėmis. Rožių sodelyje šurmuliavo mugės prekeiviai, smalsavo ir tuštino pinigines pirkėjai. Kaip ir kasmet, ja rūpinosi Leonardas Norkus iš lietuviško Connecticut kaimelio-gyvenvietės „Giraitė”. Buvo galima ne tik pasigrozėti, bet ir išigyti lietuviškų papuošalų, keramikos gaminių, suvenyrų ir kitokių širdžiai ar akiai mielų dalykų. Mindaugo pilyje atvykusieji galėjo paieškoti karališkos dvasios paslapčių, apsižvalgyti ALKA archyve-muziejuje ar aplankyti anapilin išėjusių artimųjų kapus lietuviškose kapinaitėse, pasimelsti.

Pasisotinę ir pasivaikščioję po sodybą šventės dalyviai gėrėjosi nuostabią pik-

niko programa, kurią jau daug metų rodo Neringoje stovyklaujantys lietuvių išeivių vaikai.

Iš istorijos...

Pakalbinta seselė Ignė Marijošiūtė papasakojo apie pikniko programos su stovyklautojais šaknis. Iki Antrojo pasaulinio Marijošių šeima gyveno Lietuvoje. Mamytė Kotrina Steponaitytė-Marijošienė dėstė kūno kultūrą, kartu su sveikos gyvensenos propaguotoju Karoliu Dineika skleidė žinią apie fizinę kultūrą, vesdavo užsiėmimus, radijo laidas. Bėgdama nuo sovietų okupacijos Marijošių šeima atvyko į Ameriką ir tuoj pat užmezgė ryšius su seselėmis, kurios jau organizavo mergaitėms stovyklas. Seselės Ignės liudijimu, stovyklos užuomazgas galima vesti jau nuo 1943 m., seserims įsigijus vienuolyno sodybą, nors šaltiniuose vadinamasis „piknikas” pradedamas minėti tik nuo 1946 m. Marijošienės kūno kultūros ir tautinių šokių patirtis išsiirutuliojo į stovyklautojų programos pradžią pradžią ir platesnį pikniko šventinės programos paveikslą – vientisą šokių pynę. Vėliau, 1969 m., stovykla persikėlė į Vermonto valstiją ir buvo pavadinta Neringa. Ir taip Neringos stovyklautojai dvi savaites (!) tą programą ruošia. O juk kai kurie vaikučiai iki stovyklavimo ne tik neturi šokimo įgūdžių, bet išvis nėra

šokę... Tik nieko nėra neįmanomo, kai spinduliuoja toks seselių, vadovų bei jų pagalbininkų pasišventimas, kuris užkrečia ir vaikus. Stovyklos programos koordinatore Vida Kairienė, vedėjos – vadovės Regina Kulbis ir Dana Vainauskienė rūpinosi ir visais kitais stovyklos organizaciniais reikalais, įvairių užsiėmimų rengimu, ne vien tik koncertiniu pasirodymu. Šios šventės metu vadovės negailėjo gerų žodžių seselėms – stovyklos dvasinėms įkvėpėjoms ir rėmėjoms. Vadovė Dana Vainauskienė sakė, jog visi geranoriškai, negailėdami jėgų stengėsi, todėl renginį lydėjo sėkmė. Putnamo pasirodymo viziją – programą sukūrė jau šestą vasarą į Neringą iš Lietuvos atvykstantis šokių mokytojas-ekspertas, Kauno Vytauto Didžiojo universiteto ansamblio „Žilvitis” meno vadovas Edgaras Šnipaitis. Jis tą viziją sėkmingai įgyvendino. Daug dirbdamas kartu su kitais padėjėjais (tarp jų – šokių mokytojo padėjėjas Linas Kairys, muzikos mokytojas Andrius Jakelis, Siga Juozelskytė, Karolina Kančiauskytė, Džiugas Nausėdas, Karolis Šniras, Jogirdas Vainauskas, Simonas Zmuidzinis), uždegdami vaikus bendrystei ir norui šokti.

Vaikai buvo neatsiejama sudėtingos meninės programos dalis.

Tarsi lietuviška Trispalvė

Šventinę programą „Vienas žodis – Lietuva!” sujungė 3 dalys – tarsi lietuviška Trispalvė – „Geltona”, „Žalia” ir „Raudona”, įprasminamos per 100 m. nueitą Nepriklausomos Lietuvos valstybės kelią. „Kelkite, kelkite, kelkite”, – šventės pradžią skelbė Laisvės varpas. Jis kvietė mintimis persikelti 100-mečiu atgal į kylančią Laisvei šalį bei pasitikti lyg tekančią saulę – jau Nepriklausomą Lietuvą. Re-

Piknikas prasidėjo šv. Mišiomis.

jo Prasidėjimo vargdienių seselių kilnių darbų gausą sveikinimo kalboje įvardijo Linas Orentas, Neringos stovyklos korporacijos tarybos prezidentas. Jis kvietė prisiminti jų misijos svarbą: „Siekti Dievo ir artimo meilės pilnatvės, skleisti Kristaus gerąją naujieną, ypač atsiliepiant į Lietuvos išeivių poreikius – ne tik suaugusių ir senelių, bet ir vaikų bei jaunimo”.

Seselės, atvykusios į JAV 1936 m., įgijusios lopinėlių žemės, tuoj po karo priglaidavusios pabėgėlius ir globojusios našlaičius. Priglaidė senelius ir vėliau įkurtuose Palaimintojo Jurgio Matulaičio slaugos namuose, neseniai atšventusiuose 50 m. jubiliejų. Iš vienuolyno patalpų stovyklą perkėlė į Neringą Vermonte. Vėliau Putnamo sodyboje įrengta spaustuvė, kurioje dienos šviesa pasiekė daugybę tikėjimą ir katalikišką žodį bei lietuviybę skleidžiančių raštų bei knygų. Veiklai pasikeitus vienuolyno centras tapo rekollekcijų namais, kur vyksta rekollekcijos, dvasinio tobulėjimo programos.

Sodyboje įsteigtas Amerikos lietuvių kultūros archyvas (ALKA), kuris vėliau perduotas Lietuvių katalikų mokslo akademijai, parodyta artimo meilės, kantrybės, pasiaukojimo daugybė apraiškų, kurias žymi pasišventusių Seselių darbai.

Po šv. Mišių pikniko svečiai ir dalyviai galėjo numalšinti alkį ir paskanauti lietuvišką valgių. Vi-

Seselė Ignė (k.) tikisi, kad pikniko tradicija nenutrūks, kad atsiras naujos pajėgos.

gėjom stovyklautojų šokių skambant lietuvių liaudies dainos „Teka teka“ motyvui. Ir pabiro „Lietaus lašeliai“! Taip pavadintam šokiui į aikštę sugūžėjo patys mažiausieji, dar ir žaidimams – rateliams „Jurgeli, meistrelė“, „Žilvitis“ susiburdami, rankomis susikabindami, lyg gimstanti nauja, jau na Lietuva. Žiūrovų veiduose švietė šypsenos – nieko nėra gražiau, kaip matyti šokančius ir dainuojančius mažuosius.

„O man galvoj pavasarių šimtas!“ – skelbė antroji programos dalis arba „Žalia“, perteikianti jaunos, kylančios ir gražios prieškario Lietuvos – tos, kuomet skambėjo Šabaniausko atliekamos dainos, paveikslą. „Onyte, einam su manim pašokti“, „Kalvelis“ ir „Šelmių polka“, – to meto nuotaiką skleidė vyresniųjų šokėjų pasirodymas, simbolizuojantis darbščią ir besidžiaugiančią tautą, augančią, stiprėjančią ir pražydusią Lietuvą.

„Raudona saulė nusileido“ – trečioji dalis įprasmino skausmu persunktą netekčių laikmetį, tautos didvyrių kraują aplaistytą. Vaikų basomis atliekami šokiai parinkti labai prasmingai. Dzūkiskai dainai „Kiaulė grikiuos“ plyšaujant, mažieji šokėjėliai bando pastumti vienas kitą – „paršelių iš grikių“ išvyti. Taip metaforiškai pavaizduota sovietinė okupacija ir pasipriešinimas jai. „Pušų viršūnėmis“, berniukų šokis „Džigūnas“, „O ko nusižvengei“ – karo ir į miškus išėjusių, nukankintų ir negrįžusių partizanų ir pokario laikmetis“... Jaudulio balse neslėpė šios dalies prasmę nupasakodama vadovė Dana Vainauskienė.

Nuotaikingiausioji ir paskutinė programos dalis – „Linksminkimos!“ bei tuo pat pavadinimu vadovų ir „Kilk aukštyn“ šokiai kvietė linksmintis – šokti visus. Tai džiaugsmingas – naujusias Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo laikotarpis. Šviesaus atminimo Vytauto Kernagio „Palaimink, Dieve, mus“ ir „Žemėj Lietuvos“ ošė, dainavo visi vienybėje! Linksmybės vainikavo smagi polka: aikštėje-pielėje šoko beveik visi – kelios kartos.

Ypatingos pagarbos ženklau Putnamo seselėms pagerbti bei jų triūsui įvertinti nuskambėjo tūkstantinės minios „Ilgiausių metų“ – melodingas palinkėjimas ir padėka už jų neįkainojamą atsidavimą, už tai, kad ne tik šventė-piknikas tiek metų vyksta, bet ir jų pasiaukojimo dėka skleidžiamas Dievo žodis, meilė artimui, puoselėjama lietuviybė išeivijoje. Malda – giesmė „Sveika, Marija“ skambėjo pabaigoje.

Metų metais besitęsianti tradicija – nuleisti stovyklos vėliavą. Seselės ir visa Neringa – vadovai, vaikai ir jų tė-

veliai – būriavos šalia koplyčios pielėje, ir po skandutės vėliava pamažu slydo stiebu žemyn – iki kito karto! Šventė nebūtų vykus be dosnių rėmėjų, gerų žmonių dėmesio ir pagalbos, kurių čia reikėtų daug išvardinti. Rengėjai visiems jiems nuoširdžiai dėkingi.

Post Scriptum. Paskutinis piknikas

Kvietime į pikniką buvo skelbiama, jog tai paskutinis. Paklausiau seselės Ignės, ar tikrai paskutinis? „Taip. Tikrai, – patvirtino. – Pradedam ruošti du mėnesiai iki renginio, sunkiausia sukviešti talką. Reikia paruošti sodybos teritoriją, patalpas maistui ir svečiams nakvynei“. Nesusikačiuojama daugybė buitinių-organizacinių rūpesčių užgula seselių pečius, nors kasmet pasiruošime dalyvauja ir į pagalbą ateina daugiau kaip 100 savanorių. Vien tik mugės stalus suvežti ir sunešti reikia būrelio vyrų ir 3 važiavimų iš kitoje pusėje esančio klotimo. Yra pasirengimo komitetas, kuriame be seselių ir jau minėtų programos rengėjų, vadovų bei Neringos direktorių tarybos dalyvauja ir atsakingi kiti lietuviai: Diana ir Leonardas Norkai (maisto paruošimas ir mugė), Gintaras Čepas (sodybos paruošimas ir tvarkymas), Leonas Bernotas (mašinų statymo brigada), Aidas Kupčinskas (garso paruošimas ir technika) kartu su žmona Gita Kupčinskiene, atsakinga už rąstvedybą, Gintarė Ivaškienė (maisto padavimo salėje koordinatorė).

Tačiau vis vien didelė organizacinė našta tenka sodybos šeiminkėms. O amžius jau garbingas – pensinis. Naujų pasaulimų, de ja, neateina. „Vyskupas Kėvalas gražiai pasakė: reikia turėti budrumo ir aklumo numatyti, kad kažkas naujo turi užgimti“, – sako seselė Ignė. – Pasitraukiam, bet esam atviros naujiems pasiūlymams. Apvaizdos vedimu, tikėkimės, atsiras naujos pajėgos“.

Tikim ir mes, gražios šventės stebėtojai ir dalyviai.

Tardami nuoširdžiausią ačiū seselėms, linkime šioms Dievo bitelėms sveikatos su Aukščiausiojo palaima.

Post Post Scriptum

Vos tik buvo suskleistos paskutinės mugės prekeivių palapinės, o svečiai pradėjo išsivažinėti namo, dangus vėl prakiuro!

Ir kas pasakys, kad seselių sodyboje stebuklų nevyksta? Ir debesys sklaidos, ir sieloje saulė – ne tik virš galvos šviečia, kai jos Dievo ir dangaus paprašo...

Centrinio New Jersey Lietuvių Bendruomenės šventė

Tarp į šventę atvykusių svečių – ir LR generalinis konsulas Julius Pranevičius bei JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė. Centrinio New Jersey LB archyvo nuotr.

JUSTINA VERBEJUS

Birželio 16 d. Estų namuose, Lakewood, New Jersey, vyko iškilminga Joninių šventė, kurią organizavo naujai išrinkta Centrinio New Jersey Lietuvių Bendruomenės valdyba. Neįtikėtina – taip jaudinusi dėl oro, kadangi šventė vyko lauke, visą dieną buvo karšta ir saulėta! Todėl visi be galo džiaugėmės ir laukėme šventės pradžios.

Tradiciškai šventė prasidėjo nuo mūsų mažiausiųjų – mūsų ateities – pasirodymo. Stadione buvo nupieštas Lietuvos žemėlapis, kurį vaikai prasmingai ir su meile papuošė. Vaikai supranta šios šventės prasmę, todėl piešė su dideliu noru, spalvino akmenukus su lietuviškais simboliais, o lietuviškos vėliavos spalvomis mes papuošėme jų pačių veidukus. Už nuostabų darbą vaikai gavo dovanų, buvo matyti, kad jie savimi didžiuojasi. Buvo gera stebėti tuos besišypsiančius veidukus, norėjosi su jais praleisti dar daugiau laiko, bet mūsų laukė kita šventės dalis.

Prasidėjo iškilminga šventė. Visi atsistoję su didžiule pagarba sugiedojo Lietuvos himną. Mikrofoną perėmė valdybos pirmininkas Kostas Mastauskas, padėkojęs susirinkusiems ir paskelbęs iškilmingą koncertą, kuriame dalyvavo šeštadieninė lituanistinė mokykla „Lietuvėlė“, šokių grupės „Viesulas“ ir „Varpelis“ bei gitaristas Povilas Vaivilavičius. Į šventę buvo atvykęs mūsų gerbiamas generalinis konsulas iš New Yorko Julius Pranevičius, JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė. Šventės metu buvo paminėtas Adolfo Ramanausko-Vanago 100-asis gimtadienis, taip pat padėkota Rasai Miliūtei, buvusiai New Jersey LB pirmininkei, už jos ilgametį darbą.

Po iškilmingos pradžios svečiai vaišinosi šaltu lietuvišku alumi ir le-

dais. Šiais metais jų laukė ir gruziniškas šašlykas, kuri ruošė ir kepė patys gruzinai. Eilės prie maisto ir gėrimų buvo didžiulės, besidarbuojantys vos spėjo suktis. Aptarnauta buvo daugiau kaip 400 žmonių, neįtikėtina! Pasistiprinę žmonės turėjo laiko pabūti su draugais, su šeimomis, taip pat dalyvauti įvairiose rungtyse ir nusipinti vainiką. Tiek daug pažįstamų ir besišypsiančių veidų! Tiek daug gerų atsiliepimų ir padėkos žodžių dar šventei nepasibaigus.

Dar vienas netikėtumas, kuris nustebino svečius – tai didžiulė, turiniga mugė, kurioje galima buvo rasti lietuviškų skanumynų, sūrio, duonos, šašlykų, rankdarbių, gėlių vazonų, gintaro papuošalų, kvepiančių vonios burbulų, nuostabių paveikslų, knygų. Pasirinkimas buvo didelis, žmonės pirkto, bendravo! Džiaugėsi širdis, matydama tiek norinčių parduoti ir pirkti!

Pasistiprinę ir pabendravę svečiai buvo pakviesti grįžti į stadioną, kur laukė ilgai laukta ir puikiai žinoma lietuvių muzikos grupė „Dinamika“. Žmonės dainavo ir šoko. Šventės metu kabėjo mūsų mylimos Tėvynės vėliava. Žiūrėdamas į ją supranti, kaip stipriai tu myli šią šalį ir kiek daug dėl jos gali padaryti.

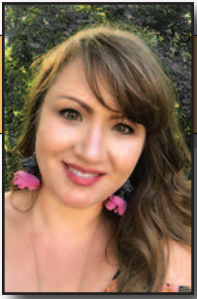
Koncertui pasibaigus ir atsisveikinus su muzikantais vyko diskoteka, kuri tęsėsi dar porą valandų. Žmonės buvo patenkinti susitike, pabuvę kartu, o pokalbių apie tėvynę, vaikus, apie mūsų šventes ir mūsų ateitį niekada netruksta.

Esame laimingi, kad šventė pavyko. Esame dėkingi prisidėjusiems ir atvykusiems. Be jų visų nebūtų tokios išpūdingos ir linksmos šventės. Visos valdybos vardu dėkoju visiems! Iki kitų švenčių! Tikiuosi ir vėl pamatyti tuos pačius laimingus veidus ir tą patį didelį norą būti kartu!

Justina Verbejus – Centrinio New Jersey LB valdybos narė, lituanistinės mokyklos „Lietuvėlė“ mokytoja.

Mokame iš linksmai pašokti, ir gražiai padainuoti...

Parengė **Loreta Steffens**

MADOS SKRYNIA

KAUNO MIESTO „APKALBOS“

LORETA STEPHENS

Kasmet pavasarį Kaune praūžia meno festivalis „Dizaino savaitė“, kurio metu vyksta įvairūs architektūros, dizaino ir mados pristatymai. Vienu rimčiausiu iš tokių renginių yra madų pasirodymas „Apkalbos“. Kauno kolegijos Justino Vienožinskio (buvęs Stepo Žuko taikomosios dailės technikumai) menų fakulteto iniciatyva organizuojamas renginys spėjo užimti aukštą vietą Lietuvos mados žemėlapyje – madų renginys organizuojamas jau dvidešimtus metus.

„Apkalbų“ organizatoriai siekia atrasti naujų talentų, paskatinti juos platesnei veiklai, populiarinti vienetinių kūrinių madą Lietuvoje. Ši madų šventė kiekvienais metais žiūrovų dėmesiui pateikia net 20 kolekcijų, kurių autoriai – jaunieji Lietuvos ir užsienio šalių dizaineriai.

Jūratės Vaškienės dramatiškos suknelės.

Tai vienintelis festivalis, kurio organizatoriai kviečia pristatyti savo kurtas kolekcijas visus jaunus ir kūrybingus žmones, nepriklausomai nuo išsilavinimo ar amžiaus. Nors „Apkalbos“ nėra konkursinis renginys, nuolatiniai šio renginio rėmėjai pasirinktinai teikia apdovanojimus labiausiai patikusioms dizainerių kolekcijoms. Šis festivalis padėjo žengti pirmuosius žingsnius tokiems garsiems Lietuvos dizaineriams kaip Egidijui Sidarui, Egidijui Rainiui, Laurai Dailidėnienei, Kęstučiui Lekeckui, Kristinai Kruopenytei, Jurgitai Stakauskaitei

ir daugeliui kitų.

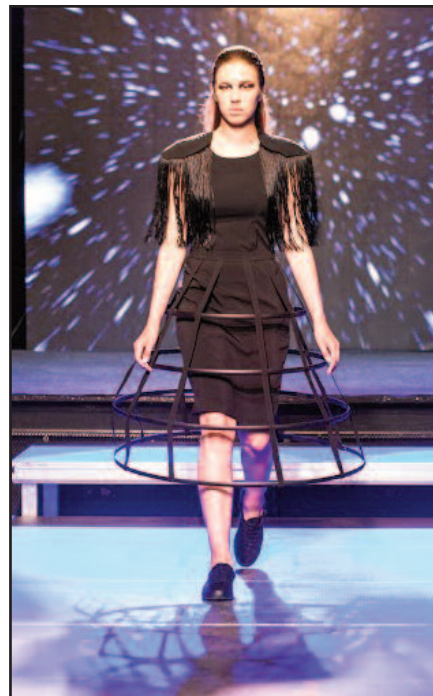
Ši pavasarį beveik dvi dešimtys talentingų dizainerių iš Lietuvos, Latvijos ir Turkijos susirinko į jubiliejinį – dvidešimtąjį renginį, vykusį Kauno lofte „Garažas“. „Apkalbų“ meno gerbėjams buvo pristatyta net devyniolika kolekcijų. Šių metų „Apkalbose“ jaunieji dizaineriai skatino išlaisvinti savo kūrybiškumą ir atsikratyti visuomenės primetamų suvaržymų, taip pat ypač didelis dėmesys buvo skiriamas aktualioms problemoms – moters padėčiai visuomenėje, vartotojiškumui, žmonių išnaudojimui, aplinkos taršai.

Pagrindinė šio renginio organizatorė Stella Kasperavičienė, vadovaujanti Kauno kolegijos aprangos dizaino katedrai, bei keletas talentingų jos studentų, pasirodžiusių „Apkalbų“ renginiuose, sutiko atsakyti ir į „Draugo“ laikraščio klausimus.

Stella Kasperavičienė

Kaip gimė madų parodos „Apkalbos“ idėja? Nuo ko viskas prasidėjo?

1998 m. mokėsi labai kūrybingi ir aktyvūs studentai, kuriems ir gimė idėja savo darbus pristatyti ne tik dėstytojams egzaminų metu, bet ir savo kolegoms iš kitų specialybių bei draugams ir artimiesiems. Pirmasis renginys vyko tuometinės Kauno aukštesniosios meno mokyklos Drabužių modeliavimo katedros kiemelyje, podiumas buvo padarytas iš auditori-

Dizainerės archyvo nuotr.

nių stalų, uždengtų juoda plėvele. Vėliau – mokyklos salėje, o palaipsniui nutarėme pasirodyti Kauno miesto visuomenei įvairiuose klubuose.

Kokių būdu atrenkate autorius, kurie pristatys savo darbus „Apkalbose“?

Kolekcijas atrenka komisija, nes norinčių dalyvauti anketas atsiunčia daug studentų. Kolekcijos atrenkamos atsižvelgiant į šiuolaikinės mados tendencijas, originalumą, išskirtinio audinių dekoravimo panaudojimą, idomų idėjų pristatymą, sudėtingų konstrukcijų ir formų paiešką.

Į žurnalisto klausimus atsako dizainerė Indrė Vaitkevičiūtė.

Kuo „Apkalbos“ skiriasi nuo kitų tokio pobūdžio mados renginių?

Šis renginys, skirtingai nei kiti, yra nekonkursinis, todėl studentai nesuvaržyti temų, tarpusavio konkurencijos, nuotaikos užkulisiuose draugiškos ir gerai nuteikiančios.

Gerb. Stella, kaip, Jūsų nuomone, madų renginys „Apkalbos“ pasikeitė per 20 metų?

Per šiuos metus įvyko nemažai pokyčių: renginys tapo tarptautinis, pirmosiose „Apkalbose“ dalyvaudavo tik mūsų mokyklos studentai, o dabar dalyvauja visų Lietuvos aukštųjų mokyklų, rengiančių aprangos dizainerius, studentai. Renginio metu aprangos dizaineriams padeda pasiruošti didelis būrys Kauno kolegijos įvaizdžio dizaino ir kosmetologijos katedrų studentų. Įvaizdžio dizaino specialybės studentai dar prieš renginį padeda dalyviams parinkti įvaizdį, muziką.

Kokį matote šį renginį po 5 metų?

Manau, kad šis renginys iš Kauno niekur neišvyks. Tai tradicinis renginys, galbūt gali atsirasti naujų, įdomių vietų, kur jis galėtų vykti.

Ko palinkėtumėte jauniems žmonėms, svajojantiems apie drabužių dizainerio specialybę?

Linkiu pirmiausia kūrybiškumo, naujų idėjų, nenuleisti rankų ir siekti savo tikslų.

Indrė Vaitkevičiūtė

Baigta mokykla, miestas

2015 m. – Kauno Juozo Grušo meno gimnazija

2015–2018 m. – Kauno kolegijos Justino Vienožinskio menų fakultetas

Darbinė veikla.

Kuomet nesimokau, kartais priimu užsakymus ir siuvu drabužius.

Gyvenimo credo.

Žmogus gali viską!

Kaip atradai savo pašaukimą?

Visą gyvenimą mane lydėjo menas – tiek pradinėje, tiek vidurinėje mokykloje. Negana to mano šeima yra labai susijusi su menu, konkrečiau – su siuvimu. Senelis – batsiuvys, prose-

nelė, senelė bei mama – siuvėjos. Nuo pat mažumės stebėdavau, kaip mama siuva, kartais net man duodavo kokią smulkmeną pasiūti, ir tokiu būdu, net nežinodama gavau galimybę prisidėti prie savo ateities kūrimo. Visuomet stebėdavau, kaip mama dirba, klausinė-

Indrės Vaitkevičiūtės sportinės improvizacijos.

I. Vaitkevičiūtės archyvo nuotraukos

Kauno kolegijos aprangos dizaino katedros vedėja Stella Kasperavičienė. Kolegijos archyvo nuotr.

davau, ką ir kodėl daro, tokiu būdu apie siuvimą išmokau labai daug dalykų. Nėgana to, ruošiantis į pirmąją klasę, rugsėjo 1-osios šventei susikūriau savo pirmąją, o vėliau 4-os klasės išleistuvėms – antrąją suknelę, kurias pasiuvo mama. Ilgai nelaukusi pradėjau ir pati kažką sau pasisiūti. Pirmiausia tai buvo džinsų pavertimas šortais, vėliau pradėjau siūti palaidines, tuomet – sukneles, kol galiausiai supratau, kad man siūti labai patinka, o dar kai gali ir save papuošti. Kadangi vidurinė mokykla buvo meno, lankiau meninį pogrupį. 10-oje klasėje vyksta meninio pogrupio atsiskaitymas – baigiamasis darbas. Pasirinkau pamoką – technologijas, kurioje dirbome su šilku. Sugalvojau, jog reikėtų sukurti sukneles ir dekoruoti jas šilkiniais, šilko dažais margintais žiedlapėliais. Suknelės buvo dvi – viena jų simbolizavo šiltus, harmoningus jausmus, dekoruota šiltomis spalvomis išmargintais žiedlapiais, o kita – šaltus, šaltomis spalvomis margintais žiedlapėliais. Sukūrusi ir pasiuvusi šį darbą supratau, jog išties noriu savo ateitį sieti su drabužiais ir mada.

Kas paskatino dalyvauti „Apkalbose“?
„Apkalbos“ yra kasmetinis Kauno kolegijos renginys, kuriame dalyvauti yra puiki proga čia besimokantiems, ir ne tik studentams. Tai puiki proga parodyti ką išmokai, kiek patobulėjai, išbandyti save viešojoje erdvėje bei įgauti patirties. Taip pat tai proga būti pastebėtam, išgirstam. Manau, jog tai puikus būdas išbandyti save ir žengti lyg pirmą žingsnį didesnio podiumo link. Žinoma, skatino ir dėstytojos.

Kokios unikalios patirties Tau suteikė pasirodymas „Apkalbose“?
Įgijau didesnio pasitikėjimo savimi, taip pat praplėčiau pažinčių ratą. Išmokau dirbti su didele grupe žmonių. Pamačiau, kaip vyksta tokie renginiai ir kiek kantrybės bei atsidavimo jie reikalauja. Pamačiau kitus kūrėjus ir jų kūrinius. Labai gera patirtis.

Kokie artimiausi Tavo planai?
Planuoju toliau studijuoti magistrantūroje. Taip pat planuoju įkurti savo prekinį ženklą ir kurti drabužius.

Karolina Gaščiauskaitė

Baigta mokykla, miestas
Kauno Maironio universitetinė gimnazija.

Darbinė veikla
Šiuo metu visą savo laisvą laiką skiriu studijoms.

Gyvenimo credo.
Siek to, kuo tiki, neribok savęs, nes nėra dienos vakar, nėra rytojaus, yra tik šiandien!

Kaip atradai savo pašaukimą?
Ženklų, kad mada mano pašaukimas, buvo jau vaikystėje. Siūdavau lėlytėms drabužėlius, o ir iš aplinkinių neretai išgirdavau, kad dizainerės specialybė man tiktų.

Kodėl pasirinkai studijuoti būtent Kauno J. Vienožinskio kolegijos menų fakultete?
Kaip sakoma – teorija yra teorija, o praktika – be jos niekur, o būtent čia jos nemažai.

Kas paskatino dalyvauti „Apkalbose“?
Dalyvauju „Apkalbose“ ne pirmą kartą, praėjusiais metais pristačiau kolekciją su savo kolegomis, šiemet nusprendžiau įgyvendinti savo kolekciją, skatino ir draugas, ir draugės, ir mylimos dėstytojos – Stella Justina Kasperavičienė, Rita Kaupelienė.
Kokios unikalios patirties Tau suteikė pasirodymas „Apkalbose“?
Man, kaip jaunai kūrėjai, pasirodymas „Apkalbose“ suteikė drąsos ir

Karolinos Gaščiauskaitės „Juoda“. D. Tarėlos nuotr.

pasitikėjimo, galimybės pamatyti, ar mano kūrybą pripažįsta, supranta ir vertina aplinkiniai žmonės. Taip pat visada smagu pamatyti ir kitų jaunų dizainerių įdomias ir kartais netikėtas kolekcijas.

Kokie artimiausi planai?

Sėkmingai baigti mokslus, toliau tobulėti, realizuoti savo sumanymus, siekti užsibrėžtų konkrečių tikslų, nuolatos stebėti savo progresą ir didžiuotis savo pasiekimais, kurie galbūt anksčiau atrodė neįveikiami.

Jūratė Vaškienė

Baigta mokykla, miestas
1996 m. – Kauno J. Jablonskio vid. m-kla (dabar gimnazija)
2001 m. – Kauno A. Stulginskio universitetas, sociologijos bakalauro laipsnis
2003 m. – Kauno technologijos universitetas, sociologijos magistro laipsnis

Darbinė veikla.
Šiuo metu esu pirmo kurso aprangos dizaino studentė.

Gyvenimo credo.
Jei gyvenimas nesuteikia galimybės, suteik ją sau pati.

Kaip atradai savo pašaukimą?
Siūti pradėjau nuo paauglystės. Žinoma, tai buvo mėgėjiški darbai, kurie buvo skatinami daugiau būtinybės nei poreikio kūrybai (tuo metu buvo pirmieji Lietuvos Nepriklausomybės metai – blokada, deficitas, ekonominis nuosmukis – tačiau moteriška prigimtis ir poreikis išskirtiniam drabužiui vertė suktis iš padėties). Laikui bėgant įgūdžiai stiprėjo, ir prieš porą metų pastebėjau, kad su savo siūtais drabužiais susilaukiu kur kas daugiau komplimentų iš aplinkos nei su „pirktiniais“. Kartą su draugėmis buvome miuzikle, kuriame vaidino puikūs solistai, tačiau jų sceniniai kostiumai buvo gan primityvūs. Tuomet draugės pajuokavo, kad turėčiau pasiimti porą savaičių atostogų ir pasiūti jiems padorius kostiumus. Tai buvo geras juokas, bet kaskart, kai tai prisiminda-

vau, kūną perbėgdavo šiurpuliukai. Ir nors profesinėje srityje man puikiai sekėsi, tačiau mintys apie drabužių kūrimą nepaleido, kol tvirtai nenusprendžiau – kada daugiau, jei ne dabar. Taip logistikos padalinio vadovės poziciją iškeičiau į naują studentavimo etapą.

Kodėl pasirinkai studijuoti būtent Kauno J. Vienožinskio kolegijos menų fakultete?

Planuodama studijas labai aiškiai supratau, kiek man jos kainuos (tai ne tik mokestis už mokslą, bet ir negaunamas 3-jų metų atlyginimas), todėl labai aiškiai įvardijau sau, ko noriu ir ką turiu gauti. Kauno kolegijos J. Vieno-

Karolinos Gaščiauskaitės „Balta“. D. Tarėlos nuotr.

žinskio menų fakultetą pasirinkau po išsamios aukštųjų mokyklos analizės. Pagrindiniai kriterijai, nulėmę mano pasirinkimą – jų orientacija į praktiką, itin stipri programa bei pažįstamų žmonių rekomendacijos. Šiandien, pabaigusi pirmą aprangos dizaino kursą, galiu teigti, jog rezultatas gerokai pranoko lūkesčius, net ateinančios 2-jų mėnesių atostogos atrodo bergždzias laiko švaistymas.

Kas paskatino dalyvauti „Apkalbose“?

Apie Kauno kolegijos organizuojamas „Apkalbas“ žinoju senokai ir nuo pat įstojimo jų laukiau. Tai galimybė, kurios tiesiog negali paleisti vėjais, neįkainojama patirtis.

Kokios unikalios patirties Tau suteikė pasirodymas „Apkalbose“?

„Apkalbose“ viskas buvo nauja. Atradau begalę scenos techninių niuansų bei smulkmenų, kurios įtakoja drabužio vizualizaciją. Kadangi planuoju savo ateitį sieti su sceninio drabužio kūrimu, tai buvo neįkainojami pirmieji profesionalūs analitiniai patyrimai. Esu labai dėkinga renginio organizatoriams už suteiktą galimybę ne tik pamatyti, atrasti, bet ir pačiai dalyvauti. Buvo išties puiki patirtis.

Kokie artimiausi planai?
Šiuo metu esu žinių ir atradimų kelyje. Mėgaujuosi tuo ir dėliojuosi planus naujiems projektams.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Astravo AE įjungs 2019-ųjų liepą

Minskas (BNS) – Astravo atominės elektrinės (AE) pirmąjį reaktorių planuojama įjungti 2019 metų liepos pabaigoje, o projektinį jo 1200 megavatų galios pajėgumą numatyta pasiekti tų pačių metų gruodį, pranešė Baltarusijos vicepremieras Vladimiras Semaška.

„Branduolinį kurą į pirmąjį reaktorių planuojama įkrauti ateinančių metų kovo pradžioje, o iki liepos pabaigos – pasirošti jo įjungimui. Projektinį pajėgumą pirmasis reaktorius turi pasiekti 2019-ųjų pabaigoje“, – sakė V. Semaška.

Jis priminė, jog pagal pradinį projekto įgyvendinimo planą Astravo AE pirmasis reaktorius turėjo būti įjungtas 2018 metų lapkritį, tačiau tai teko atidėti dėl incidento 2016-aisiais, kai montuojamas reaktoriaus korpusas krito iš

kelių metrų aukščio, ir jį teko keisti.

„Antrąjį reaktorių numatyta įjungti 2020 metų liepos 1-ąją. Toks visos branduolinės jėgainės paleidimo grafikas – sudėtinga, bet visiškai įgyvendinama užduotis“, – pridūrė V. Semaška.

Baltarusijos energetikos ministerija skelbė, jog branduolinis kuras pirmajam reaktoriui iš Rusijos bus atgabentas šių metų gruodžio 4 dieną.

Pirmoji branduolinė jėgainė Baltarusijoje statoma Gardino srityje, netoli Astravo miestelio, vos už 23 kilometrų nuo Lietuvos. Joje bus įrengti du rusiško VVER projekto reaktoriai, kurių kiekvieno galia – 1200 megavatų. Projektą finansuoja Rusijos vyriausybė, jį įgyvendina Rusijos valstybinė branduolinė energetikos korporacija „Rosatom“.

Lietuvos kariai dalyvaus pratybose JAV

Vilnius (KAM info) – Daugiau nei šimtas Lietuvos didžiojo kuni-gaiškščio Algirdo mechanizuotojo pės-tininkų bataliono karių dalyvaus pratybose Jungtinėse Valstijose.

Į JAV išvyko 125 karių – tai pėstininkų kuopa kartu su priskirtais vienetais.

Lietuvos kariai kartu su sąjungininkais dalyvaus pratybose „NTC 18.9“. Šie mokymai vyks Kalifornijoje esančiame „Fort Irwin“ poligone.

Šiuo metu Algirdo bataliono kariai sėkmingai persidislokavo į operaci-

jos rajoną, kur ruošiasi pratybų aktyviajai fazei, vyksiančiai rugpjūčio 4-17 dienomis.

„Šios pratybos algirdiečiams bus neįkainojama patirtis – alinantis karštis ir dykumos sąlygos užgrūdins ‘vilkus’ veikti mūšio lauke bet kokiomis sąlygomis“, – teigiama pranešime.

Pratybų metu Lietuvos kariuomenės kuopa vykdys puolimo, gynybos ir stabilizavimo operacijas.

Algirdo batalionas yra mechanizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ padalinys.

Stadiono griaučius nugriaus

Vilnius (ELTA) – Vilniaus miesto tarybos nariai pradėjo svarstyti savivaldybės administracijos direktoriaus Povilo Poderskio pateiktą siūlymą pripažinti netinkamais naudoti ir leisti nugriauti ant Šeškinės kalvų tris dešimtmečius esančius betoninius Nacionalinio stadiono griaučius, pranešė savivaldybė.

Tai atvers kelią pirmojo modernaus futbolo stadiono statyboms Vilniuje.

P. Poderskio teigimu, apsvarsčius ir priėmus sprendimą, bus sudaryta turto nurašymo ir likvidavimo komisija, kuri prižiūrės stadiono senųjų

konstrukcijų demontavimo, griovimo, statybinio laužo išvežimo darbus.

22 ha komplekso teritorijoje bus įrengtas futbolo stadionas, kuris talpins ne mažiau kaip 15 tūkst. žiūrovų, trys lauko futbolo aikštės, šešios dengtos krepšinio aikštelės, lengvosios atletikos stadionas, kultūros centras, biblioteka, 300 vietų vaikų darželis ir sporto muziejus.

Sostinės savivaldybė į daugiafunkcį kompleksą numačiusi investuoti 73,1 mln. eurų, iš jų ES lėšos – 33,6 mln. eurų, savivaldybės lėšos – 2,9 mln. eurų, valstybės biudžeto lėšos – 36,6 mln. eurų.

Kiekvienam po el. pašto adresą

Vilnius (BNS) – Vidaus reikalų ministras Eimutis Misiūnas žada Vyriausybėje kelti iniciatyvą, jog kiekvienam Lietuvos gyventojui būtų sukurta valstybinis elektroninio pašto adresas, skirtas oficialiam susirašinėjimui su institucijomis.

Tai jau yra įgyvendinę latviai ir estai, o toks adresas ilgainiui leistų atsisakyti ir dabartinės prievoles įvairiais atvejais gyventojams siųsti pranešimus tradiciniu registruotu paštu.

„Turime greičiausiai pasaulyje internetą, bet pakankamai lėtas paslaugas ir vangų bendravimą su piliečiais elektronine forma. Todėl mūsų idėja būtų teikti iniciatyvą, kad kiekvienam Lietuvos Respublikos piliečiui būtų sukurta el. pašto dėžutė“, – sakė ministras.

„Į pašto dėžutę būtų galima gauti visą informaciją, pavyzdžiui, dėl deklaracijų, besibaigiančių techninių apžiūrų, ekstremalių situacijų. Gyventojas iš tos pašto dėžutės išgalėtų siųsti laiškus valstybinėms įstaigoms, jis iš karto būtų identifikuotas, nereikėtų at-

E. Misiūnas kelia iniciatyvą sukurti kiekvienam gyventojui el. pašto dėžutes lengvesniam bendravimui su valstybės institucijomis. LRT nuotr.

skirų registracijų – tai palengvintų bendravimą, paslaugų gavimą“, – svarstė ministras.

E. Misiūnas sako, kad Lietuva su šia iniciatyva atsilieka, kadangi estai, anot jo, oficialius elektroninius adresus turi jau nuo 2015-ųjų. Latvijoje panašus įstatymas įsigaliojo šių metų gegužę ir per dvejus metus visi Latvijos piliečiai tokias pašto dėžutes turės.

JAV nepasitiki ir niekada nepasitikės Rusija

Washingtonas (BNS) – Jungtinės Valstijos su nepasitikėjimu žiūri į Rusiją bei jos vadovybę ir niekada nepasitikės Maskva, pareiškė JAV ambasadorė Jungtinėse Tautose Nikki Haley.

„Nepasitikime Rusija, nepasitikime prezidentu (Vladimiru) Putinu. Niekada nepasitikėsime“, – sakė ambasadorė.

„Jie niekada netaps mūsų draugais. Tai faktas“, – pridūrė N. Haley.

Nikki Haley: JAV niekada nepasitikės Rusija. VOX nuotr.

D. Trump sumokėjo dar trims moterims

Los Angeles (ELTA) – Buvusios pornografinių filmų aktorės ir strip-tizo šokėjos Stephanie Clifford, taip pat žinomos kaip Stormy Daniels, advokatas Michael Avenatti pareiškė nuo šiol atstovaujas dar trims moterims, kurioms esą buvo sumokėta už tai, kad jos nepasakotų apie intymius ryšius su Donald Trump.

M. Avenatti tvirtino, kad šios moterys bendravo su D. Trump iki 2016 metais įvykusių JAV prezidento rinkimų.

Bet jis neįvardijo savo klientių, nes šios esą prašiusios šito nedaryti. Pasak teisininko, moterys, susi-

siekusios su juo prieš kelis mėnesius, „gavo pinigų už tylėjimą prieš 2016 metų rinkimus“.

Sausio pabaigoje laikraštis „The Wall Street Journal“ išspausdino straipsnį, kad esą JAV prezidentas D. Trump turėjo nesantuokinių ryšių su S. Clifford. Pasak leidinio, likus mėnesiui iki JAV prezidento rinkimų, kurie įvyko 2016 metų lapkritį, moteriai buvo sumokėta 130 tūkstančių dolerių už tai, kad ji nuslėptų savo intymaus susitikimo su respublikonu 2006 metų liepą faktą. Tai buvo nesantuokiniai ryšiai, kadangi milijardieriaus ir Melania Trump vestuvės įvyko 2005 metais.

Britai reikalauja referendumo dėl „Brexit“

Londonas (BNS) – Maždaug 378 tūkst. žmonių pasirašė peticiją internete, kuria reikalaujama organizuoti referendumą dėl galutinių Didžiosios Britanijos pasitraukimo iš Europos Sąjungos sąlygų.

Parašų rinkimas dar nebaigtas, todėl pasirašiusių skaičius dar didės.

Pažymima, kad 2016 metais vykusiam referendume britams reikėjo atsakyti tik į bendro pobūdžio klausimą, ar jie nori, kad Britanija toliau liktų ES nare, ar kad pasitrauktų iš Bendrijos, o dabar gyventojams turėtų būti suteikta galimybė pasisakyti dėl galutinių „Brexit“ sąlygų.

Aptars Europos ateitį

Ryga (BNS) – Latvijoje rugsėjo 13-14 dienomis įvyks 14-asis neformalus Arajoloso grupės susitikimas.

14 Europos Sąjungos šalių narių vadovai Latvijoje aptars svarbiausias Europos problemas. Susitikimo renginiai vyks Rygos pilyje bei Rundalės rūmuose.

Arajoloso grupė buvo sukurta tuometinio Portugalijos prezidento Jorge Sampaio iniciatyva. Pirmasis jos susitikimas įvyko 2003 metais Portugalijos Arajoloso mieste.

Prezidentų susitikimas vyks Lat-

Pastaruoju metu Britanijoje verda aistros dėl šalies pasitraukimo iš ES sąlygų. Šį mėnesį dėl nesutarimų šiuo klausimu iš vyriausybės pasitraukė užsienio reikalų sekretorius Boris Johnson ir „Brexit“ sekretorius David Davis. Jie pasisakė už vadinamąjį kietą išstojimą iš ES ir nesutiko su premjerės Theresa May parengtu „Brexit“ planu.

Praėjusią savaitę Th. May pareiškė, kad nuo šiol ji asmeniškai vadovaus deryboms dėl šalies pasitraukimo iš ES.

Planuojama, kad Jungtinė Karalystė pasitraukimo iš Bendrijos procesą užbaigs 2019 metų kovo 29 dieną.

vijai minint savo šimtmetį; ES vadovai galės aptarti Europos ateitį peržvelgdami praeities pamokas nuo 1918-ųjų, kai susikūrė kelios Europos valstybės, įskaitant Latviją. Per artėjančią susitikimą vadovai taip pat kalbės apie saugumo iššūkius, su kuriais susiduria šiuolaikinė visuomenė, ir šalių reakciją į juos.

Arajoloso grupei priklauso Austrija, Bulgarija, Graikija, Kroatija, Estija, Italija, Latvija, Malta, Lenkija, Portugalija, Slovėnija, Suomija, Vengrija bei Vokietija.

Rusijos Bažnyčia Ukrainoje – grėsmė saugumui

Kijevas (BNS) – Ukrainos prezidentas Petro Porošenka milijonus tikinčiųjų vienijančią įtakingą Rusijos Ortodoksų Bažnyčią pavadino grėsme Ukrainos nacionaliniam saugumui. Rusijos Ortodoksų Bažnyčios įtaka „kelia tiesioginę grėsmę Ukrainos nacionaliniam saugumui“, pareiškė jis per atsivertimo į krikščionybę 1 030-ųjų metinių minėjimo ceremoniją ir pridūrė, kad „tai mus įpareigoja imtis veiksmų“.

Ortodoksų Bažnyčia Ukrainoje yra skilusi į dvi dalis: didesnę, kurios

dvasininkai yra ištikimi Rusijos Ortodoksų Bažnyčios patriarchui Kirilui, ir mažesnę, kuriai vadovauja patriarchas Filaretas.

„Manau, jog yra absoliučiai būtina nukirsti visus čiuptuvus, kuriuos šalis agresorė yra suleidusi į mūsų valstybės vidų“, – pareiškė prezidentas, kalbėdamas apie Rusijos Bažnyčią.

Anot jo, Rusijos Ortodoksų Bažnyčią „nuo valstybės yra atskirta tik popieriuje“, o tikrovėje ji „visapusiškai ir besąlygiškai palaiko revanšistinę imperinę Kremliaus politiką“.

VERSLO NAUJIENOS

Kaip elgtis sudėtingo pokalbio metu?

Ne vienam yra tekę dalyvauti sudėtingame pokalbyje, o kai kuriems verslo žmonėms tokie pokalbiai tapę kasdienybe. Ką daryti, jeigu pokalbis vystosi bloga linkme? Sarah Green „Harvard Business Review“ paskelbtame straipsnyje analizuojamos į sudėtingus pokalbius įsiveliančių žmonių dažniausiai daromos klaidos.

Pokalbio metu niekada nekovokite, laimima kitais būdais!

Klaida Nr. 1 – pradedama kovoti. Jei gu pokalbis darosi itin nemalonus ir priešiškas, tai tik todėl, jog kažkuriuo momentu vienas (arba abu) bendraujantys asmenys pradėjo kautis. Toks pokalbis tampa niekiniu, nes išties nėra nei laimėtojo, nei pralaimėtojo – pralaimi abi pusės. Tikrasis priešas ne kolega, o asmeninis kovos mentalitetas. Kovinį mentalitetą galima nugalėti ir visada sudėtinguose pokalbiuose laimėti, turint strategiją ir įgūdžių.

Klaida Nr. 2 – stengiamasi problemą pernelyg supaprastinti. Jei ginčo klausimas bus paprastas, didelė tikimybė, jog į sudėtingas diskusijas ilgam neįsivelsite. Priešingu atveju dažnai bandoma sudėtingą ir bauginantį dalyką „įvynioti“ į mažiau aktualias problemas. Tai tik iliuzija! Siekiant išvengti supaprastinimo, reikėtų sau priminti – jei svarstoma problema nebūtų sudėtinga, apie ją nebūtų taip sunku kalbėti.

Klaida Nr. 3 – negerbiamas pokalbis ir jo dalyvis. Kai norima išvengti problemos sumenkinimo, reikia pagarbiai žiūrėti į patį pokalbį. Siekiant išvengti kovos, reikia eiti dar toliau – gerbti asmenį, su kuriuo diskutuojate ir gerbti patiems save. Pasirinkite tokį ginčo kelią, kurį įveikė, didžiutumėtės savimi, o kolegos priešiškumas išgaruotų.

Klaida Nr. 4 – išsiliejama arba nutyliama. Baimė, pyktis, sumišimas, gynybinė pozicija – per tokius ir daugiau jausmų pereinama sudėtingo pokalbio metu. Kai kurie žmonės reaguoja itin agresyviai, kiti užsisiklėndžia, tretį pabuvoja abiejuose poliuose. Vietoj to reikėtų išmokti apčiuopti viduriuką ir jo laikytis. Įgimtos emocijos niekur nepradingsta, bet praktikuojant, įmanoma susitelkti į rezultatą ir jų nepaisyti.

Klaida Nr. 5 – adekvačiai reaguojama į priešininko manevrus. Melavimas, grąsinimas, obstrukcija, verkimas, šaukimas, kaltinimai, tylą – galima patirti tokius taktinius arba natūralius priešininko manevrus. Į visą tai galima atsakyti nuo pasyviausių iki agresyviausių veiksmų. Betgi vėl – geriausia pasirinkti viduriuką! Pavyzdžiui, jūsų kolega nutyla ir kurį laiką neišlemena žodžio. Jums vertėtų netylėti, bet ir ne-

Darbinis pokalbis – delikatus dalykas. YouTube nuotr.

kelti balso, tiesiog pasakykite: „Aš nežinau, kaip interpretuoti tavo tylą...“

Klaida Nr. 6 – užsikabinama ant kabiuko. Kiekvienas žmogus turi silpną vietą ir, jei priešininkui pavyksta ją rasti arba jis specialiai siekia įskaudinti – suvaldyti kovinį mentalitetą pasidaro sudėtinga. Skirkite laiko išsiaiškinti savo silpnąsias vietas. Kai žinosite, kurioje vietoje esate pažeidžiami, bus lengviau kontroliuoti savo emocijas tada, kai priešininkas į jas smūgiuos.

Klaida Nr. 7 – pokalbis repetuojamas. Jeigu ruošiamasi sudėtingai diskusijai, pokalbis instinktyviai repetuojamas, galvojama, kas bus sakoma vienokių ar kitokių atveju. Deja, sudėtinga diskusija ne spektaklis su aktoriais ir auditorija. Jei laikomasi surepetuotos pokalbio eigos, iš vėžių išmuša bet koks nukrypimas, o priešininkas gali reaguoti į bet kokią teiginį visiškai ne taip, kaip numatyta! Vietoj repetavimų, geriau savęs paklausti ir atsakyti: kokia yra problema? kaip tą problemą mato mano kolega? kokių rezultatų aš siekiu? kokius santykius noriu palaikyti su priešininku?

Klaida Nr. 8 – daromos išankstinės prielaidos apie priešininko ketinimus. Žmogus linkęs daryti prielaidas apie kito žmogaus mintis, ketinimus. Sudėtingo pokalbio metu tarp tokių prielaidų galima pasiklysti ir niekada nerasti teisingo kelio. Verta sau įteigti – mes neturime galimybės tiksliai sužinoti, ką mano ar ketina kitas žmogus! Reikia ne spėlioti, o tiesiog paklausti!

Klaida Nr. 9 – pamiršamas tikslas. Sudėtingo pokalbio metu ypač svarbu nenukrypti nuo savo tikslo. Dėl to darykite taip, kaip patariama (Klaida Nr. 7). Aiškiai žinodami, kokia yra problema, kokia yra jūsų pozicija, ko siekiama ir atsargiai numatant kliūtis – savo tikslo nepamesite.

Kai esame pagaunami netikėtoje situacijoje, problema iškyla iš niekur – išvengti klaidų sudėtinga. Tokiais atvejais prisiminkite pokalbio lyderio pagrindus: aiškiai išsakykite problemą ir savo požiūrį, išlaikykite neutralų balsą, kalbėkite santūriai.

„Visasverslas.lt“

Didins Lietuvos patrauklumą investicijoms

Efektyvesni nemokumo procesai ir mažesni kreditorių patiriami nuostoliai dėl verslo nesėkmės – Juridinių asmenų nemokumo įstatymo projektas, kurį Finansų ministerija pateikė Vyriausybei. Tai yra vienas iš Vyriausybės programoje numatytų strateginių darbų.

„Pakeitimais siekiama esamą griozdišką ir archaišką nemokumo sistemą pertvarkyti pagal geriausius tarptautinius standartus ir įtvirtinti šiuolaikinio verslo poreikius atitinkančią nemokumo sistemą. Tai turės teigiamos įtakos visiems rinkos dalyviams – kreditoriams, darbuotojams, verslininkams, investicinei aplinkai ir visai šalies ekonomikai“, – teigia finansų ministras Vilius Šapo-

ka. Projektu siekiama įmonėms sudaryti kuo palankesnes sąlygas išsaugoti ir plėtoti veiklą, grąžinti skolas, atkurti mokumą bei išvengti bankroto, o jo atveju – užtikrinti juridinių asmenų greitesnį pasitraukimą iš rinkos. Juridinių asmenų nemokumo reguliavimo reforma turės reikšmingos įtakos pagal Pasaulio banko atliekamą tyrimą „Doing Business“ skaičiuojamam nemokumo reitingui, taip pagerinant bendrą Lietuvos poziciją, palyginti su kitomis Pasaulio banko vertinamomis valstybėmis, bei didinant Lietuvos patrauklumą investicijoms.

Mano vyriausybė

Pieno kainos Europoje mažėja, JAV – kyla

Didžiosios Lietuvos pieno perdirbimo įmonės stambiesiems pieno gamintojams gegužę už natūralų pieną vidutiniškai mokėjo 305 eurus už toną, arba 3 proc. mažiau nei balandį. Tinklalapio milkprices.nl duomenimis, didžiosios Europos pieninės stambiesiems gamintojams gegužę už pieną mokėjo vidutiniškai 321 eurus už toną, JAV – 327 eurus, Naujosios Ze-

landijos – 310 eurų už toną. Šių metų gegužę, palyginti su balandžiu, vidutinės pieno supirkimo kainos stambiesiems tiekėjams JAV išaugo 9 proc., Europoje kaina smuko 1,3 proc., o Naujojoje Zelandijoje pieno supirkimo kainos sumažėjo 0,3 proc.

ELTA

Nori laisvosios prekybos žemės ūkio produktais

Didžiojo dvidešimtuko (G20) šalys išreiškė paramą laisvajai prekybai žemės ūkio produktais, pažymėjo Vokietijos žemės ūkio ministrė Julia Kloeckner. Jungtinės Valstijos ir Europos Sąjunga neseniai pasiekė išankstinį prekybos susitarimą. JAV pažadėjo artimiausiu metu negrasinti tarifais automobilių importui. Prekybos konfliktas kilo, kai JAV prezidentas Donald

Trump įvedė tarifus plienui ir aliuminiui. G20 grupę sudaro Argentina, Australija, Brazilija, Kanada, Kinija, Prancūzija, Vokietija, Indija, Indonezija, Italija, Japonija, Pietų Korėja, Meksika, Rusija, Saudo Arabija, Pietų Afrika, Turkija, Didžioji Britanija, Jungtinės Valstijos ir ES.

ELTA

Lenktynės dėl sulankstomo telefono

Lanksčių ekranų technologija egzistuoja jau kelerius metus. Kinijos technologijų bendrovė „Huawei“ nori aplenkti konkurentą iš Pietų Korėjos „Samsung“ ir pirma į rinką paleisti telefoną su perlenkiamu ekranu. Technologijų rinkoje jau kurį laiką kalbama, kad „Samsung“ kitais metais ruošiasi išleisti telefoną su perlenkiamu ekranu. Internete galima rasti ir prototipų brėžinių. Vienas jų – užrašų knygutės tipo telefonas, turintis nedidelį ekraną (skirtą pranešimams) išorėje ir didelį ekraną viduje. Tačiau, tai tik vienas iš galimų

variantų. Kol kas neaišku, kaip atrodys galutinis telefono dizainas. Kad ir kaip būtų, atrodo, kad „Huawei“ nutarė aplenkti „Samsung“. „Huawei“ veikliausiai siekia tik simboliinės, o ne komercinės pergalės. Spėjama, kad bendrovė nori būti pirma rinkoje. „Samsung“, kuri lankstų ekraną kuria savo jėgomis, pirmą įrenginį su juo ruošiasi rinkai pristatyti 2019 m. pradžioje. Taigi, galima būtų tikėtis, kad „Huawei“ panašų įrenginį pristatys dar šių metų žiemą arba pačioje kitų metų pradžioje.

„Verslo žinios“

Snaudaliai bus žadinami ledinio oro gūsiu

Japonijoje biurų darbuotojams, mėgstantiems nusnūsti darbo vietoje, greitai gali tekti atsisakyti šio įpročio dėl naujos sistemos, galinčios nustatyti snaudalius ir pažadinti juos ledinio oro gūsiu. Oro kondicionavimo sistemų gamintoja „Daikin“ ir elektronikos milžinė NEC pranešė pradėjusios testuoti sistemą, sekančią darbuotojo akių vokų judėjimą prie kompiuterio pritvirtinta kamera. Kompiuteris gali automatiškai sumažinti oro temperatūrą biure, jei pastebi snaudžiančių darbuotojų. Sistema sukurta panaudojant „Daikin“ technologiją, leidžiančią automatiškai koreguoti oro temperatūrą, ir NEC veido atpažinimo technologija,

skirta stebėti akių vokų judesius ir atpažinti miegą. Sistema buvo sukurta bendrovėms atlikus pirminį tyrimą, kurio metu buvo aiškinamasi, kaip išlaikyti žmones budrius. Bandymo metu eksperimento dalyviai valandą sprendė nesudėtingus matematikos uždavinius, buvo keliais laipsniais sumažinta oro temperatūra, padidintas šviesumų ir purškiamas aromatizuotas skystis. „Daikin“ taip pat tikisi ilgainiui sukurti oro kondicionierius, kurie galėtų nukreipti staigius šalto oro gūsius į konkrečius darbo vietoje snaudžiančius darbuotojus.

BNS

Euro ir kitų valiutų santykiai (2018 metų rugpjūčio 1 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,85 €
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,63 €
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,65 €
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,12 €
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,58 €

Apie iššūkius Lietuvoje diskutavo Pietų Amerikos lietuviai (iš k.): E. K. Kriaučiūnaitė, N. Velo ir R. Leonavičius.

M. Leonavičienė visam laikui sugrįžo gyventi į Lietuvą.

Pietų Amerikos lietuviai diskutavo apie lietuviybę

ALGIS VAŠKEVIČIUS

„Pietų Amerikos lietuviybė: praeitis, iššūkiai ir kryžkelės“ – taip pavadinta įdomi diskusija buvo surengta Prezidento Valdo Adamkaus bibliotekoje-muziejuje Kaune. Tai buvo jau ketvirtasis Pasaulio lietuvių universiteto susitikimas, kuriame kalbėta apie Pietų Amerikos lietuviybę – kokia ji buvo XIX a. pabaigoje – XX a. pradžioje, su kokiais iššūkiais susidūrė kintant tiek Pietų Amerikos šalių, tiek ir Lietuvos politinei bei ekonominei raidai ir kokiose pasirinkimų kryžkelėse yra šiandieniniai Pietų Amerikos lietuviai, gyvenantys savame žemyne ir įsikūrę Lietuvoje.

Diskusijoje dalyvavo Urugvajaus lietuvių atstovai – buvusi Lietuvos garbės konsulė Montevidejuje Marisa Leonavičienė, nuo 2011 metų gyvenanti Lietuvoje bei Rimas Leonavičius, kuris studijuoja žurnalistiką Vilniaus universitete. Dar vienas Urugvajaus Lietuvių Bendruomenės aktyvistas, Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos valdybos narys puikiai lietuviškai kalbantis Nicolo Velo sakosi neturintis lietuviško kraujo – lietuvių kilmės yra tik jo pusbroliai, nes jo tėčio sesuo ištėkėjo už lietuvių išeivių palikuonių. Diskusijoje dalyvavo ir dailininkė grafikė Elvyra Katalina Kriaučiūnaitė, gimusi ir vaikystę bei dalį jaunystės praleidusi Argentinoje.

„Lietuvių Bendruomenę Urugvajuje įkūrė mūsų seneliai, kuriems svarbu buvo bendrauti, lankytis Mišiose, dalintis vargais ir džiaugsmais. Mano mama ispanė, o tėtis – lietuvis ir jis man perdavė meilę savo tėvynei. Mes dalinomės viskuo, padėdavome vieni kitiems, net maistu, jaunystėje kartu eidavome prie Rusijos ambasados Montevidejuje su plakatais ir rengdavome protesto demonstracijas. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, buvo daug džiaugsmo, o prieš kelerius metus aš su šeima nutariau grįžti gyventi į Lietuvą“, – pasakojo M. Leonavičienė.

Šeima į Lietuvą grįžo sovietmečiu

Dailininkė E. K. Kriaučiūnaitė gimė ir iki 15 metų gyveno Argentinoje. Ji pasakojo, kad Lietuva tada atrodžiusi kaip pasakų išsvajota šalis, tėvai lietuviybę puikiai išlaikė. Jos tėvas buvo šaulys ir sakė, kad jei mirs, tai tik tėvynėje. Tada, sovietmečiu jos tėvai apsisprendė sugrįžti į Lietuvą, nelabai įsivaizduodami, kas jų čia laukia.

„Mums neleido apsigyventi Vilniuje, Kaune ar didesniuose miestuose, tad atsidūrėme Šakių rajone, Kidulių tarybiniam ūkyje. Galite įsivaizduoti, koks šokas manęs čia laukė, kai per purvynus tekdamo 3 kilometrus bristi į mokyklą, kai patekau į visiškai kitokio klimato šalį, kur aplinka buvo visiškai kita, iš mūsų visi vietos gyventojai tyčiojosi, mes buvome svetimi.

Dabar manau, kad mums to reikėjo. Po dvejų metų pradėjau lankyti Kauno mokyklą-internatą, Kaune atradau teatrą, meną, Čiurlionį, kitus menininkus, ir viskas pasikeitė. Išmokau gaminti argentinietiško stiliaus darbus iš popieriaus, iliustruoti knygas, buvau drąsi, kabinausi į gyvenimą ir priėmiau visus jo iššūkius“, – prisiminė sunkią pradžią Lietuvoje dailininkė. Ji sakė, kad turi dvi pilietybes ir tik per didelius vargus neseniai pavyko iškovoti, kad Lietuvos pilietybė po 60 metų iš jos nebūtų atimta.

Urugvajaus lietuvių atstovai pasakojo, kad šioje šalyje buvo trys lietuvių bendruomenės, kurios nesugyveno tarpusavyje, nes vienos nariai simpatizavo Sovietų Sąjungai, o kiti tam labai priešinosi. Dabar čia likusi viena bendruomenė ir padėtis pasikeitusi.

Ir M. Leonavičienė, ir N. Velo pasakojo, kad lietuviškai jie išmoko kalbėti jau suaugę, ir šia kalba ne visi bendruomenės nariai kalba. Jaunimas puikiai

išmoka lietuvišką dainų, šoka lietuviškus šokius, važiuoja ilgus atstumus, kad galėtų lankyti repeticijas, bet lietuviškai nemoka. Jų nuomone, kalba yra svarbu, ji buvo labai svarbi vyresnės kartos atstovams, bet dabar padėtis pasikeitusi, kalba yra ne vienintelė priemonė išlaikyti lietuvišką dvasią.

Ekonominių emigrantų Pietų Amerika nevilioja

Susitikime dalyvavęs Vytauto Didžiojo universiteto Išeivijos instituto direktorius Egidijus Aleksandravičius sakė, kad naujoji emigrantų banga Lotynų Amerikos nepasiekė ir paaikškino, kodėl taip atsitiko. Atsakymas paprastas – naujoji karta į šias šalis nevažiuoja, nes ten negalėtų uždirbti pinigų, tad ekonominių migrantų nei Urugvajus, nei Argentina ar kitos Lotynų Amerikos šalys nedomina.

„Žmonės gali atvažiuoti, mes lietuvius priimsime labai šiltai, bendrausime, bet pinigų jie čia neuždirbs, nes ir vietos žmonės gyvena kukliai, ekonominė krizė vargina, yra daug įvairių problemų“, – teigė M. Leonavičienė.

Diskusijos dalyviai džiaugėsi, kad iš Lotynų Amerikos į Lietuvą pasimokyti, pasistažuoti gali atvykti lietuvių kilmės asmenys – tai Lietuvos Vyriausybės remiama programa, kuria kasmet pasinaudoja nemažai asmenų, mielai atvykstančių į savo protėvių žemę. Į Lietuvą rengiamas jaunimo stovyklas mielai atvyksta 12–15 metų jaunimas, kuris pirmą kartą pamato šią tolimą žemę.

Lietuvių kilmės asmenys norėtų čia atvažiuoti, bet labai dažnai jie to negali padaryti dėl ekonominių priežasčių – kai atlyginimo vidurkis Urugvajuje per mėnesį siekia 200–300 eurų, o vien kelionei lėktuvu kainuoja beveik tūkstantį eurų, jie tiesiog neturi tokių pinigų.

Nors ir ne lietuvis, Lietuvoje jaučiasi savas

Kauno rajone, Mastaičiuose dabar gyvenantis ir ūkininkaujantis N. Velo pasidalino savo patirtimi, kaip atvykus iš Urugvajaus nelengva buvo priprasti ir pritapti Lietuvoje. Karšto temperamento svečių nustebino lietuvių santūrumas, uždarumas, kai pažįstami tik po 9 mėnesių pakvietė į barą išgerti alaus bokalo.

Pirmiausia į Lietuvių Bendruomenės veiklą Urugvajuje įsitraukė jo vyresnioji pusseserė, atėjusi į vaikų tautinių šokių ansamblį, po to – jos brolis, galiausiai

E. K. Kriaučiūnaitė perduoda prezidento V. Adamkaus ekslibrį A. Antanaičiui (d.).

A. Vaškevičiaus nuotraukos

įsitraukė ir Nico su broliu. Sulaukęs 18 metų jis jau dalyvaudavo Bendruomenės renginiuose, tapo valdybos nariu ir pradėjo dirbti su 70–80 metų sulaukusiais lietuviais, vėliau padėjo įkurti Urugvajaus lietuvių jaunimo sąjungą, tvarkė jos išdo reikalus ir buvo išrinktas pirmininku, įsiliejo į šokių grupę.

Kai 2003 metais jis pirmą kartą atskrido į Lietuvą, iš karto pamėgo Kauną. Gavęs stipendiją, urugvajietis Vytauto Didžiojo universitete devynis mėnesius mokėsi lietuvių kalbos. Pirmą mėnesį Nico gyveno su vietos studentais, kurie su juo nebendravo. Kai apsigyveno su „Erasmus“ mainų programos studentais, bendravimo atsirado daugiau.

Vėliau N. Velo, kurį profesorius E. Aleksandravičius juokaudamas pavadino „savu“ Lietuvoje lankėsi dar keturis kartus – per atostogas atskrisdavo į išeivių Bendruomenių renginius, pirmininkų suvažiavimus, kol nusprendė čia grįžti ilgam ir apsigyventi.

Skaičiuojama, kad Urugvajų iki Antrojo pasaulinio karo pasiekė apie 5 tūkstančiai lietuvių, bet kiek jų liko, nežinoma. Vėliau į šią šalį atvažiuodavo tik pavieniai imigrantai. Dabar Lietuvių Bendruomenę čia sudaro daugiausiai trečios-ketvirtos kartos

lietuviai, kurie dažnai nebeturi lietuviškų pavardžių ir nebemoka protėvių kalbos, nors yra tokių, kurie vaikystėje kalbėdavo tik lietuviškai.

Sekmadieninę lituanistinę mokyklą lanko jaunimas, kuriuos nori pramokti lietuvių kalbos, kad galėtų lietuviškai bent šiek tiek turi susikalbėti išeivių suvažiavimuose. Norintieji gauti stipendiją studijoms mūsų šalyje taip pat metus turi lankyti sekmadieninę mokyklą.

Lietuvos pilietybę turinti M. Leonavičienė prisiminė, kad pirmą kartą į Lietuvą atvyko dar 1990 metais ir tada vaizdas buvo liūdnas. Padėtis keitėsi į gerą pusę, ir prieš 7 metus su savo keturiais vaikais ir lietuviu vyru ji nutarė visam laikui grįžti gyventi į Lietuvą.

„Iš tikrųjų lietuviai yra geri, draugiški, tik gal ne iš karto ir nelengvai įsileidžia į savo gyvenimą. Daug čia visko patyrėme, bet aš labai myliu Lietuvą ir džiaugiuosi galėdama čia gyventi“, – sakė ji.

Diskusija Prezidento V. Adamkaus bibliotekoje-muziejuje baigėsi malonia gaida – dailininkė grafikė E. K. Kriaučiūnaitė padovanojo šios įstaigos vadovui Arūnui Antanaičiui jos sukurta prezidento V. Adamkaus ekslibris.

Renka šimtą sugrįžimo į Lietuvą istorijų

Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečio proga užsienyje gyvenę tautiečiai kviečiami pasidalyti savo sugrįžimo į Lietuvą istoriją ir tapti antrus metus organizuojamos iniciatyvos „Kryptis Lietuva“ dalimi.

Iniciatyvos globėjas premjeras Saulius Skvernelis, remdamasis naujausiais statistikos duomenimis, sako, kad iš užsienio sugrįžtančių tautiečių daugėja.

„Tai ne tik atsigaunančios šalies ekonomikos ženklas, bet ir viltingai nu-teikianti tendencija, kad lietuviai regi Tėvynėje ateitį, mato savo gyvenimo perspektyvas. Mūsų visų siekis – padėti grįžusiesiems sėkmingai įsitvirtinti. Čia būtinos ne tik Vyriausybės pastangos, labai svarbus nevyriausybinių organizacijų, bendruomenių, verslo įmonių ir kiekvieno iš mūsų indėlis kartu kuriant Lietuvos sėkmės istoriją“, – sako premjeras.

Pasidalyti savo įkvėpiančią sugrįžimo į Lietuvą istoriją ir atskleisti pasirinkimo priežastis kviečiami visi, kuriems likimas lėmė gyventi svetur, įgijus patirties sugrįžti ir laimingai įsi-

kurti gimtojoje šalyje. Tai galima padaryti interneto svetainėje www.lietuva.lt, kurioje bus skelbiamos visos šimto sugrįžusiųjų istorijos.

Per šias 100 istorijų taip pat siekiama atskleisti biudžetinių ir viešųjų įstaigų, nevyriausybinių organizacijų, bendruomenių, socialiai atskingo verslo įmonių ir privačių asmenų iniciatyvas, kurios paskatino žmones sugrįžti.

Tešiant praėjusių metų tradiciją ir įgyvendinant projektą „Kryptis Lietuva 2018“, pažangiausios ir kilniausios iniciatyvos bus apdovanotos renginyje lapkritį šiose kategorijose: už paskatinimą sugrįžti į Lietuvą, už indėlį teikiant pagalbą grįžtantiesiems, už pagalbą įsitvirtinant Lietuvoje. Dar viena nominacija skirta verslui – už aktyvią veiklą, skatinančią grįžti dirbti Lietuvoje.

Iniciatyvas, padedančias tautiečiams sugrįžti arba sėkmingai integruotis, galima registruoti interneto svetainės www.lietuva.lt skiltyje „Kryptis Lietuva 2018“ („Registruok iniciatyvą“) iki 2018 m. spalio 20 d.

ELTA

MANO VIRTUVĖ

Morenginis citrininis pyragas

Reikės:

- 1 1/2 puodelio miltų
- 1 šaukšto cukraus pudros
- 1 2/3 puodelio cukraus
- 150 g (5,3 oz) šalto sviesto (supjausyto gabaliukais)
- 1 1/2 puodelio + 4 šaukštų vandens
- 4 kiaušinių + 1 trynio + 4 baltymų sviesto (formai ištepti)
- 1 kg (2 sv) žirnių
- 1/2 puodelio citrinų sulčių
- 1 citrinos nutarkuotos žievelės
- 1 šaukšto kukurūzų krakmolo
- 1 šaukšto sviesto

Paruošti tešlą: elektriniu maišytuvu arba rankomis (trinant tarp pirštų) sumaišyti miltus, cukraus pudrą ir sviestą iki smulkių trupinukų. Tuomet įpilti 2 šaukštus labai šalto vandens, įmušti kiaušinio trynį ir suminkyti viską į vientisą tešlos rutulį. Suvynioti tešlą į maistinę plėvelę ir dėti į šaldytuvą bent pusvalandžiui.

Iš anksto įkaitinti orkaitę iki 200 C (390 F). Apskritą kepimo formą ištepti sviestu. Atšaldytą tešlą iškočioti, įdėti į formą, prispaudžiant prie jos kraštų, tešlos perteklių nupjauti. Tešlos paviršių uždengti kepimo popieriumi ir ant viršaus užberti žirnius. Kepti įkaitintoje orkaitėje 15 minučių. Tuomet nuimti popierių su žirniais ir dar trumpam įkišti į orkaitę, kad kepiny s truputį apskrustų.

Kremui skirtą vandenį – 1 1/2 puodelio + 2 šaukštai – su puodeliu cukraus ir 1/2 puodelio citrinų sulčių pakaitinti puodelyje, kol ištirps cukrus ir užvirs vanduo.

4 kiaušinius išplakti su kupinu šaukštu kukurūzų krakmolo.

Karštą vandenį su citrinos sultimis pilti maža srovele į išplaktus kiaušinius ir intensyviai plakti, kad nesusidarytų gumuliukų. Gautą masę supilti į puodą ir maišant kaitinti ant didelės ugnies, kol masė pradės tirštėti. Tuomet nukelti nuo ugnies, prauu-

šinti maišant, įdėti šaukštą sviesto ir citrinos žievelę.

Kremą supilti ant atvėsusio pyrago pagrindo. Uždengti ir kelioms valandoms statyti į šaldytuvą.

Morengui skirtus kambario temperatūros 4 kiaušinių baltymus paplakti, po truputį pilti 2/3 puodelio cukraus ir, padidinus plakimo greitį, išplakti baltymus iki standumo.

Ant sustingusio pyrago sukrėsti išplaktus baltymus ir kelioms minutėms dėti į 225 C (440 F) karštumo orkaitę – kol baltymai šiek tiek paruduos.

Skanaus!
Jūsų **Indrė**

Pastaba. Iš likusių trynių galite pasigaminti **Olandišką padažą** (*Hollandaise*).

Reikės:

- 3 trynių
- 100 g (3,5 oz) sviesto
- 1–2 arb. šaukštelių citrinos sulčių
- 50 ml pieno
- druskos, pipirų pagal skonį

Puodelyje ištirpinkite sviestą. Elektriniu plakikliu suplakite kiaušinių trynius su citrinos sultimis, druska ir pipirais. Į plakinį silpna srovele supilkite ištirpintą sviestą ir dar paplakite apie pusę minutės. Padažą truputį atvėsinkite.

Šis padažas itin tinka prie virtų daržovių, pvz., smirdų, arba prie Benedikto kiaušinių (be lukštų virtų kiaušinių).

Jūs jau skaitote „Draugą“? Puiku!

Bet nepamirškite ir savo senelių bei kitų giminių Lietuvoje – užsakykite „Draugą“ ir jiems!

Paprastu paštu – 120 dol.,
internetinė prenumerata – tik 99 dol.
150 įdomių ir spalvingų numerių per metus!

www.draugas.org

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PUSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarti galima angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Rugpjūčio 4 d., šeštadienį, 12:30 val. p.** p. „Lituanica“ parke (E. Ripplewater, Beverly Shores, IN) vyks S. Dariaus ir S. Girėno skrydžio per Atlantą 85-ųjų metų paminėjimas. Dalyvaus LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius. Po minėjimo – gegužinė: lietuviškas maistas, dainos, muzika, loterija. Visi mielai laukiami. Nemokamas mašinos pastatymas. Daugiau informacijos – el. paštu rutasida@hotmail.com arba tel. 219-512-3493.

■ **Rugpjūčio 19 d., sekmadienį, po lietuviškų šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje JAV LB Brighton Parko apylinkės valdyba ruošia pietus, skirtus paremti Draugo fondą.** Bus rodomas filmas apie 2018 m. Dainų šventę Lietuvoje. Kviečiame atvykti.

■ **JAV LB Vidurio Vakarų apygardos metinis suvažiavimas ir JAV LB XXII Tarybos narių pa-**

sitarimas vyks rugpjūčio 25 d., šeštadienį, adresu: 5501 W. 79 street, Burbank, IL 60459. Registracija – 9 val. r., suvažiavimo pradžia – 9:30 val. r. Kviečiami JAV LB Vidurio Vakarų apylinkių valdybų nariai, delegatai, atstovai ir Tarybos nariai.

■ **Rugpjūčio 22–26 d. Neringos stovyklavietėje** (Camp Neringa, 147 Neringa Road, Brattleboro, NY 05301) organizuojamos Kultūros dienos'18. Praktinius užsiėmimus suaugusiems ves liaudies menininkai, rašytojai, muzikos mėgėjai, istorijos, kino, dramos bei maisto specialistai. Kiekvienas teminis vakaras suteiks progą padiskutuoti, pasidalinti žiniomis bei smagiai pabendrauti. Koordinatorė: dr. Aldona Lingertaitienė. Daugiau informacijos el. paštu: dana@neringa.org

■ **Rugpjūčio 26 d., sekmadienį – Pasaulio lietuvių centro gegužinė.** Pradžia – 12 val. p. Atvykite!

Lietuvių Fondas skelbia papildomą paraiškų 2018 metų LF paramai gauti priėmimą.

Paraiškos priimamos iki **2018 m. rugsėjo 1 d.** Daugiau informacijos:

<http://www.lithuanianfoundation.org/LT/parama-projektams/>

Švč. Mergelės Marijos Gimimo šventė

Visus maloniai kviečiame dalyvauti **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** parapijos (Marquette Parke) kasmetiniuose Šiluvos atlaiduose, kurie prasidės rugsėjo 2 d., sekmadienį, 11 val. r. ir baigsis po savaitės – sekmadienį, rugsėjo 9 d.

Savaitės dienomis šv. Mišios bus aukojamos 11 val. r. – kiekvieną rytą bus speciali intencija. Atlaidus ves svečias iš Lietuvos kun. Gintautas Kuliešius, Vilkaiviškio vyskupijos Vyskupo generalvikaras.

Metinis parapijos pokylis vyks rugsėjo 9 d., sekmadienį. 11 val. r. vyks iškilminga procesija, šv. Mišios, o po jų – pietūs ir programa parapijos salėje.

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
info@1honestlawyer.com

www.draugas.org

DRAUGAS

4545 W. 63rd. Street, Chicago, IL 60629

Tel. 1-773-585-9500

www.draugas.org

2018 m. rugpjūčio mėn.

Mieli „Draugo“ skaitytojai ir rėmėjai,

„Draugas“ skaičiuoja jau 109-erius savo gyvavimo metus. Tai redakcijos, administracijos, bendradarbių ir Jūsų, mieli skaitytojai, aukų ir darbo vaisius. Tęskime šią kilnią veiklą.

Spalio 14 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. kviečiame dalyvauti iškilmingame laikraščio „Draugas“ pobūvyje, kuris vyks Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje, 14911 127th St., Lemont, IL. Atvykite smagiai praleisti popietę su savo bičiuliais.

Pobūvio metu vyks loterija. Pridedame loterijos bilietėlius, prašome juos užpildyti ir grąžinti iki spalio 8 d. Jūsų dalyvavimas ir parama įgalins „Draugą“ dar ilgai gyvuoti ir skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.

Pelno nesiekianti organizacija **FEIN 36-1395573**

Dėkojame už Jūsų paramą.

Vardas, pavardė _____

Adresas _____

Siunčiu už loterijos bilietus \$ _____

Auka „Draugui“ \$ _____

Iš viso \$ _____

Visų skaitytojų, kurie jau gavo šiuos kvietimus paštu, „Draugo“ leidėjų taryba atsiprašo dėl techninių spaustuvės klaidų.

Tuo pačiu pranešame, kad pobūvio kaina – 70 dol. Lauksime jūsų visų!

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėja
6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999